

TẠI SAO PHẢI LÀ NGƯỜI CHẶN CHIÊN

...Tôi nghĩ, hầu như một thầy giảng đông dài. Và không được học hành, tôi—tôi đoán tôi không giống như một thầy giảng đối với một số người. Và tôi—tôi thậm chí không tự nhận mình là một thầy giảng, tôi chỉ hầu như là một chiếc laptop phòng. Nhưng tôi cảm thấy rằng tôi có một Sứ điệp từ Đức Chúa Trời, mà theo cách của tôi (đó là cách duy nhất tôi phải trình bày Nó), Tôi đang cố gắng trình bày Nó với thế giới. Và nếu tôi không ở lại với Sứ điệp đó, tôi sẽ là kẻ phản bội Chúa và kẻ giả hình đối với anh em. Một người mà nói một điều và tin một điều khác, đó là sự giả hình. Chúng ta phải luôn luôn nói sự thật từ tấm lòng của chúng ta. Để khi người ta nhìn lên chúng ta, thậm chí dù họ không đồng ý với chúng ta, chúng ta muốn là những người nam và người nữ đáng kính trọng: rằng chúng ta nói từ tấm lòng mình, mà điều có thật trong lòng của chúng ta.

² Năm ngoái, hoặc năm kia, tôi đã có đặc ân nói về một—một Cơ-đốc nhân...hoặc thứ lỗi cho tôi, một sứ điệp Giáng sinh, ở đây tại Ramada. Và tôi tin mình đã giảng về đề tài, ở đây hoặc Phoenix, về: *Tại Sao Tiểu Thôn Bết-lê-hêm?* Và tôi tin lúc đó chính tại đây, năm ngoái, tôi đã nói về: *Chúng Tôi Đã Thấy Ngôi Sao Ngài Ở Phương Đông Và Đã Đến Thờ Phụng Ngài.*

³ Và, anh em biết, chúng ta đọc Kinh Thánh, chúng ta tự hỏi, những câu hỏi, “*Tại sao là?*” Và tối nay tôi nghĩ, nếu anh em có thể chịu đựng tôi một lúc, và cầu nguyện với tôi, tôi sẽ cố gắng gửi cho anh em sứ điệp Giáng sinh của tôi. Chỉ Đức Chúa Trời mới biết chúng ta sẽ ở đâu vào Giáng sinh tới, nếu có một Giáng sinh tiếp theo sau này. Vì vậy đây có thể là Giáng sinh cuối cùng chúng ta ngồi cùng nhau, cho đến khi chúng ta ngồi ở một bàn khác. Và Nó sẽ không thuộc loại này, nhưng nó sẽ là khi chúng ta ăn và uống tiệc thánh một lần nữa với Ngài, trong Vương Quốc của Cha ở cuối con đường. Và thế thì, chúng ta hãy tiếp cận nó

tối nay như thế đây là sứ điệp Giáng sinh cuối cùng chúng ta đã từng ngồi với nhau, trong sự chân thành sâu sắc.

4 Tối nay tôi muốn nói về một chủ đề khác thường, nhưng đôi khi anh em tìm thấy Chúa trong điều khác thường. Ngài làm các sự việc theo một cách khác thường. Không phải cách thông thường, mà là cách khác thường, thời điểm khác thường, cảnh tượng khác thường, Ngài khác thường. Và tôi muốn điều này... Ý Chúa, tôi muốn nói về chủ đề: *Tại Sao Phải Là Người Chăn Chiên*.

5 Và bây giờ ngay trước khi chúng ta đến gần với Lời, mà tôi tin rằng đó là Đức Chúa Trời, “Ban đầu có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.”

6 Như tôi đã nói, tuần trước, hoặc tuần trước đó tại Phoenix, “Nó được chứng minh rằng có những thần dân của trái đất này, những người, đang đi qua tòa nhà này bây giờ.” Vô tuyến truyền hình chứng minh điều đó. Nó ở trong một chiều kích khác, mắt thường và năm giác quan của chúng ta không thể nắm bắt được. Không phải truyền hình sản xuất bất cứ thứ gì, nó chỉ tạo ra các kênh. Anh em không thể động đậy với ngón tay mình, anh em không thể chớp mắt mình, nó được chứng minh là được lưu trữ lại mãi mãi. Tôi có thể đang đứng...Hay một người tại nước Úc, sẽ có một—một màn hình vô tuyến tại đây, không những thế thôi mà người—người đàn ông đó có thể nói, cử động ngón tay, chớp mắt, hoặc thậm chí màu sắc quần áo mà anh ấy đang mặc, sẽ được chiếu ở đây trên tường; và anh ấy ở Châu Phi, Úc, trên khắp thế giới. Hãy xem, có một chu kỳ của sóng ê-te. Tôi không thể giải thích nó, nhưng tôi biết nó ở đó. Tôi không nghĩ rằng bất cứ ai có thể thực sự giải thích nó. Vì vậy, truyền hình có thể kéo điều này vào và biến nó thành hiện thực bằng một số công cụ, để chúng có thể phản chiếu nó trên tường.

7 Bây giờ, điều đó cũng đã có ở đây khi A-đam ở đây. Truyền hình đã ở đây khi—khi Ê-li ngồi trên Núi Cạt-mên. Chính tại đây khi Martin Luther, vị linh mục trẻ đó, đã ném bánh thánh xuống sàn và nói, “Đó là bánh xối! Và người công bình sẽ sống bởi đức tin.” Lúc đó nó đã ở đây, nhưng bây giờ chúng ta mới tìm thấy nó. Và nó cũng như vậy, mà trong sự hiện diện của chúng ta tối nay

là Đức Chúa Trời, các Thiên sứ, các hữu thể siêu nhiên không thể thấy được đối với giác quan tự nhiên của chúng ta. Nhưng một ngày nào đó nó sẽ trở thành hiện thực giống như truyền hình bây giờ, và cũng phổ biến như vậy. Vậy thì, đó là lý do tôi tin Lời.

8 Chúa Jêsus phán, “Hễ ai thêm một từ vào trong Kinh Thánh này, hay bớt đi một Lời ra khỏi Nó, phần của người sẽ bị cắt ra khỏi Sách Sự Sống.”

9 Vì vậy, chúng ta hãy cúi đầu trước khi đọc Nó. Thật trang trọng! Bất kỳ người nào có sức mạnh thể chất đều có thể lật lại trang này, nhưng chỉ có Đức Chúa Trời mới có thể bày tỏ Nó.

10 Và bây giờ với đầu của chúng ta cúi xuống hướng về bụi đất nơi mà chúng ta đã được đem lên, và một ngày nào đó sẽ trở lại, tôi tự hỏi...Và trong khoảnh khắc long trọng này, khi chúng ta sắp đến gần lễ Giáng sinh, nếu có ai đó ở đây thực sự cảm thấy không xứng đáng và muốn được ghi nhớ trong lời cầu nguyện này, mời quý vị (không ngẩng đầu mình lên), quý vị có thể đưa tay mình lên với Chúa và nói, “Xin nhớ đến con, Chúa ôi, lễ Giáng sinh này?” Xin Chúa ban phước cho quý vị.

11 Lạy Thiên Phụ Từ Ái và Chí Thánh, Đức Chúa Trời Toàn Năng, Đấng đã có từ thuở ban đầu, trước khi có một ngôi sao, một nguyên tử, hay một phân tử. Ngài đã tạo nên tất cả mọi thứ bởi Chúa Jêsus Christ, Con của Ngài, đã ban cho chúng con tất cả mọi thứ cách nhưng không trong Ngài. Đêm nay, chúng con cảm tạ Ngài, lạy Chúa, vì cơ hội này mà Ngài đã ban cho chúng con để chính chúng con nhóm lại với nhau, để được cảnh báo và dạy dỗ bởi Đức Thánh Linh. Và Đức Thánh Linh lấy Lời Ngài và bày tỏ cho chúng con, vì Chúa Jêsus đã phán, “Khi Ngài là Thần Lẽ thật đến, Ngài sẽ nhắc nhở các ngươi nhớ lại những điều này mà Ta đã nói và cũng tỏ cho các ngươi những điều sẽ xảy đến.”

12 Lạy Chúa, không có ai ở giữa chúng con, không có ai trên trái đất, mà xứng đáng cố gắng thông giải Lời Ngài, vì có chép rằng, “Lời Đức Chúa Trời không phải thuộc về sự thông giải riêng.” Do đó, Chúa ôi, chúng con cầu nguyện rằng Đức Thánh Linh sẽ ban cho chúng con đêm nay, mỗi một người, phần mà chúng con cần để làm thỏa mãn cơn đói ở trong lòng chúng con để bước đi gần

gũi hơn với Ngài. Chúng con không phù hợp, ô uế, không xứng đáng. Xin để cho Hài Nhi được sinh ra tại Bết-lê-hêm, sống trong đời sống hoàn hảo nhất, và là người hoàn hảo duy nhất trên đất, và đã phó chính Ngài là của lễ chuộc tội để Ngài có thể tẩy sạch chúng con là những tội nhân ô uế và mang chúng con vào mối liên hệ với Cha, xin ban cho tối nay Thánh Linh của Ngài (qua sự rao giảng Lời) sẽ thực hiện điều đó cho chúng con.

¹³ Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, có nhiều người bị đau ốm trong xứ hôm nay, họ đang đối mặt với những loại thuốc men tốt nhất mà chúng con đã từng có, và thuốc tốt nhất và bệnh viện tốt nhất. Và tuy nhiên, trong tất cả những khám phá khoa học vĩ đại của chúng con, lại có thêm nhiều bệnh tật hơn mà thế giới đã từng biết, bởi vì có nhiều tội lỗi và sự vô tín hơn thế giới đã từng biết. Xin giúp đỡ chúng con tối nay, Danh Y Đại Tài ôi, và chữa lành những người đau yếu giữa vòng chúng con.

¹⁴ Và xin ban cho chúng con Thánh Linh, Thánh Linh đích thực của lễ Giáng Sinh. Khi ngày nay...rằng khi các nghi lễ ngoại giáo, cây thông Giáng sinh được thờ lạy, những câu chuyện hư cấu về một—một người tên là Santa Claus, và về những con thỏ Phục sinh của chúng con, và những kiểu thời trang khác nhau mà thế giới thương mại đã tư bản hóa, xin cho nó bị để qua một bên, lạy Chúa. Xin để chúng con bước vào Đấng Christ là Lời, vì chúng ta đã cầu xin trong Danh Ngài và vì sự vinh hiển của Ngài. A-men.

¹⁵ Mời anh em giở ra với tôi để đọc trong Thánh Thư, Thánh Luca chương 2. Anh em có thể nghe rõ không?

Có sự đổi giọng nào trong những micro hay không? Anh em phía sau có thể nghe tôi được không? Nếu nghe được, hãy đưa tay lên. Cảm ơn anh chị em. Chương 2 của Phúc âm theo Thánh Luca.

Và xảy ra trong những ngày đó, ở đó đã ban hành một chiếu chỉ từ Sê-sa Au-gút-tơ, rằng cả thiên hạ phải được lập sổ dân.

(Và cuộc lập sổ dân này lần đầu tiên được biết đến...là quan tổng đốc xứ Sy-ri.)

Và ai nấy đều đến xứ mình, khai tên vào sổ.

Và Giô-sép cũng đi lên từ xứ Ga-li-lê, vào thành Na-xa-rét, xứ Giu-đê,...là thành Đa-vít, được gọi là Bết-lê-hem; (vì ông thuộc nhà và dòng dõi Đa-vít:)

Để khai vào sổ với Ma-ri, là người đã hứa gả cho mình, đang có thai.

Và như vậy, rằng, trong khi người đã ở nơi đó, thì ngày sinh đẻ của người đã đến.

Và người sanh con trai đầu lòng, và lấy khăn tã bọc con mình, và đặt nằm trong máng cỏ; bởi vì trong nhà quán không có chỗ cho họ.

Và cũng trong miền đó, có mấy kẻ chăn chiên trú ngoài đồng, thức đêm canh giữ những bầy chiên.

Và, kia, thiên sứ của Chúa đến trên họ, và sự vinh quang của Chúa chói lòa xung quanh họ: và họ rất sợ hãi.

Và thiên sứ bèn phán cùng họ rằng, Đừng sợ chi: vì, này, ta báo...tin lành về sự vui mừng lớn, sẽ đến cho muôn dân.

Vì hôm nay trong thành Đa-vít đã sinh ra cho các người một Đấng Cứu Thế, tức là Christ là Chúa.

Và này là dấu cho các người; Các người sẽ gặp một con trẻ bọc bằng khăn tã, đang nằm trong máng cỏ.

Và bỗng nhiên có...Và bỗng nhiên có...với thiên sứ đó muôn vàn...thiên binh trên trời ngợi khen Đức Chúa Trời, mà rằng,

Sáng Danh Chúa trên các tầng trời rất cao, và bình an dưới đất, ân trạch cho loài người.

Và xảy ra, khi các thiên sứ đã lìa họ lên trời rồi, những người chăn chiên nói với nhau rằng, Chúng ta hãy tới thành Bết-lê-hem, và xem việc này đã xảy đến, mà Chúa đã cho chúng ta hay.

Và họ vội vàng đi trên đó, và thấy Ma-ri, và Giô-sép, và thấy con trẻ đang nằm trong máng cỏ.

Và khi họ đã thấy vậy, họ bèn thuật lại những lời thiên sứ nói với họ về con trẻ đó.

Và ai nấy nghe chuyện những người chăn chiên kể cho họ đều lấy làm lạ về những việc đó.

Còn Ma-ri thì ghi nhớ những điều này, và suy nghĩ trong lòng.

Và những người chăn chiên trở về, làm sáng danh và ngợi khen Đức Chúa Trời vì mọi điều mà họ đã nghe và thấy, y như lời đã bảo trước cùng mình.

Xin Chúa gia ơn phước của Ngài cho việc đọc Lời Ngài.

¹⁶ Bây giờ, đó là một...Tại sao sự kiện vĩ đại này được bày tỏ cho những người chăn chiên? Đó sẽ là một điều hầu như đáng kinh ngạc đối với chúng ta. Tôi có một số câu Kinh Thánh được chép ở đây, và một vài ghi chú mà tôi sẽ cố gắng lướt qua, để giải thích cho các bạn *tại sao* theo hiểu biết tốt nhất của tôi. Và có thể rồi sau này, Chúa với ân điển của Ngài, tối nay, sẽ lấy đi lý do *tại sao* là đó khỏi chúng ta. Nhưng đã...Hầu hết tất cả chúng ta, tôi cho rằng, lúc này hay lúc khác, đã tự hỏi tại sao sự kiện vĩ đại nhất mọi thời đại này lại được tiết lộ cho những người chăn chiên. Tại sao Nó được mặc khải cho những người chăn chiên chứ không phải cho các nhà thần học thời đó? Họ là những người đã được huấn luyện để nghe Nó. Và tại sao Nó đến và bỏ qua người giàu, và đến với người nghèo? Ngoài ra, tại sao Nó lại bỏ qua những người có học và khôn ngoan, và đến với những người khiêm nhường và ít học? Đó là một vài câu hỏi *tại sao* trong điều này.

¹⁷ Và một lý do khác mà tôi có thể nói, để ý, con trẻ được sinh ra ở Bết-lê-hem. Mà Bết-lê-hem theo cách giải thích tiếng Hê-bơ-rơ, như chúng ta đã có ở đây vài năm trước, *Bết-lê-hem* có nghĩa là “nhà bánh của Đức Chúa Trời.” Và chúng ta đã chứng minh trong Kinh Thánh, Ngài không thể đến nơi nào khác. Bết-lê-hem được thành lập bởi Ra-háp và chồng—chồng của bà. Ra-háp là một kỹ nữ được một vị tướng tổ tình, từ—từ đạo quân Y-sơ-ra-ên, sau khi họ đã chiếm Giê-ri-cô. Và bởi đức tin, nàng tin Sứ điệp của Đức Chúa Trời, trong tình trạng của nàng, và nàng đã được cứu. Và từ đó, khi Giô-suê đã phân chia xứ cho mỗi chi phái sẽ ở,...

18 Và có một bài học lớn mà đôi khi tôi hy vọng có thể mang đến tại Tucson, về những người mẹ Hê-bơ-rơ sinh những con trẻ đó. Khi nàng rên rỉ trong cơn đau sinh nở, nàng gọi tên đứa con ấy và điều đó đã đặt nó vào vị trí trong một vùng đất hứa, đó là chi phái. Điều tuyệt vời, tất cả Lời của Đức Chúa Trời ăn khớp với nhau. Nếu nó không phù hợp với nhau, thì không phải Lời Đức Chúa Trời không phù hợp, nó là suy nghĩ của anh em thì không phù hợp với Lời. Nó phù hợp với nhau.

19 Vì vậy, thế thì, Ngài là Bánh Sự Sống, như chúng ta đã học tuần trước tại Phoenix, hay tuần trước đó. Và là Bánh Sự Sống, Ngài không thể giảng thế ở một nơi nào khác ngoài *“nhà bánh của Đức Chúa Trời.”* Và đó là lý do *tại sao*. Bây giờ, tại đây, Chúa Jêsus được sinh tại Bết-lê-hem, và tại Bết-lê-hem có một nhà hội, các nhà lãnh đạo tôn giáo vĩ đại sống ở Bết-lê-hem. Đa-vít, vị vua chăn chiên vĩ đại được sinh ra ở Bết-lê-hem, cha ông là Y-sai được sinh ra ở Bết-lê-hem, ông nội của ông là Ô-bết được sinh ra ở Bết-lê-hem. Ngoài ra, xem suốt chặng đường trở lại, ông đến từ Bết-lê-hem.

20 Và ở đây, Chúa Jêsus Con cháu của Đa-vít được sinh tại Bết-lê-hem, ngay dưới bóng của những giáo đường lớn. Rồi nếu những người đó được huấn luyện, và đã trông đợi Đấng Mê-si trong suốt những năm này; bốn nghìn năm, Đấng Mê-si đã được nói tiên tri sẽ đến. Và rồi nếu Đấng Mê-si được sinh ra trong cái bóng của giáo đường, tại sao họ lại phải quay trở lại lên núi với một đám người chăn chiên không được học hành, không được huấn luyện, để mang đến Sứ điệp vĩ đại, Sứ điệp đầu tiên? Và những người chăn chiên được ủy thác! Không phải là những người khôn ngoan và được đào tạo, nhưng là những người chăn chiên. Đó là một điều lạ lùng, phải không? Nhưng phải có một lý do *tại sao* ở đâu đó...Có một lý do *tại sao*, bây giờ phải có một câu trả lời tại sao! Và không ai biết câu trả lời ngoại trừ Đức Chúa Trời. Ngài là Đấng biết câu trả lời.

21 Bây giờ, nên nhớ, Đấng Mê-si đã ở trong thành phố, sinh ra trong thành phố, trong chuồng gia súc; ngay cạnh những thánh đường lớn nơi thầy tế lễ thượng phẩm...và các thầy tế lễ vĩ đại, và các nhà thần học, và những người khôn ngoan, và những người

được đào tạo, tất cả đều ở đó để chờ đợi Đấng Mê-si-a. Và Ngài đã ở đó, ngay giữa họ! Nhưng tại sao sau đó họ lại đi đến...trên những ngọn đồi của xứ Giu-đê với những người ít học, không được đào tạo, không có văn hóa, nghèo nhất? Có vẻ như người không thích hợp nhất cho một nhiệm vụ như vậy, để bày tỏ Sự điệp và cử họ đi ra để mang Sự điệp.

²² Anh em có biết quan điểm của tôi không? Nó có lẽ không có chứa đựng gì nhiều lắm nhưng tôi muốn đưa ra quan điểm của tôi: Tôi tin rằng đó là vì sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, rằng Ngài biết họ sẽ không tiếp nhận một Sự điệp như vậy theo cách mà Nó đến. Đó không phải là sở thích học hỏi của họ. Nó thật là khác biệt. Đó không phải là những gì họ đã được đào tạo để tin rằng Ngài sẽ là như thế. Nó trái ngược với sự hiểu biết thần học của họ. Tất cả sự đào tạo của họ, tất cả học tập của họ đã bị bỏ qua, trở thành con số không. Tôi tin đó là sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời mà biết rằng họ sẽ không tin nhận một Sự điệp như vậy.

²³ Vì vậy Đấng Mê-si đã ở đây, và phải có người nào đó nhận ra Điều đó. Và Ngài biết những người mà đã không bị lẫn vào những thứ như thế. Ngài sẽ có khả năng nhiều hơn để đem sự điệp của Ngài đến cho một nhóm không học vấn, hơn là Ngài sẽ đến với một nhóm bị pha trộn đã ăn sâu vào đường lối của họ đến nỗi không gì có thể xoay chuyển được họ, kể cả Lời của Đức Chúa Trời.

²⁴ Và bây giờ, hỏi người bạn Cơ-đốc, xin để tôi hỏi câu này, với tất cả sự chân thành và yêu thương. Tôi chỉ tự hỏi liệu Ngài có thực hiện hành động tương tự tối nay không, và gửi đến cho chúng ta trong thế hệ này Lời đã được hứa cho thế hệ này, tôi tự hỏi liệu các nhà thần học, các nhà giáo dục, và thông thái của chúng ta, có từ chối Sự điệp giống như họ đã làm lúc đó không? Con người không thay đổi, Lời Đức Chúa Trời cũng không thay đổi. Ngài là Đức Chúa Trời không thay đổi, Ngài không thay đổi!

²⁵ Chú ý, các Thiên sứ đã đến và...các Thiên sứ đến và ban Sự điệp của họ cho những người ở vị thế thấp hèn như vậy, khi có nhiều con người ở đó (được cho là trên trái đất) có nhiều phẩm chất hơn những người chăn chiên nghèo nàn, mù chữ này. Người

chặn chiên là người mù chữ nhất so với bất kỳ người nào, người ấy không cần biết gì ngoài về chiên của mình. Người không cần biết về toán học. Người không cần biết cách để—để tách ra một nguyên tử. Người không cần biết sự uyên bác nào. Người chỉ phải biết chiên của mình, đó là tất cả người cần biết. Và Đức Chúa Trời, Đấng Khôn Ngoan vĩ đại, Nguồn và tài nguyên của mọi sự khôn ngoan, sẽ chọn một người như vậy (những người, đúng hơn, như thế), và bỏ qua tất cả các học giả được đào tạo bài bản đã được đào tạo để biết Điều đó. Điều đó nói lên một điều rằng họ đã được đào tạo trong lãnh vực sai trật. Vượt qua tất cả những người quan trọng của xứ sở; có những người quan trọng, những giáo sư vĩ đại, thầy tế lễ thượng phẩm Cai-phe, nhiều nhân vật vĩ đại khác, tất cả những học giả hùng mạnh của Y-sơ-ra-ên, tất cả các giáo phái, và tất cả những nhà thần học khoác lác, Đức Chúa Trời đã bỏ qua từng người trong số họ! Vậy thì, đó là sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời.

²⁶ Lưu ý, những từng Trời Cao nhất nôn nả tôn vinh những người không có học vấn và khiêm nhường nhất của trái đất. Đấng Chí Cao của Thiên đàng đã giáng xuống để bày tỏ Chính Ngài được biết với những người thấp hèn nhất trên đất, bỏ qua tất cả để bày tỏ chính Ngài cho những người chẵn gia súc bình thường; đến để mang đến cho những người chẵn gia súc bình thường này Sứ điệp vĩ đại nhất mọi thời đại. Đã có nhiều sứ giả vĩ đại. Chúng ta sẽ nghĩ về thời Nô-ê, và các tiên tri, và—và các thầy tế lễ vĩ đại, vân vân, đã từng có trong những thời đã qua. Người có học thức vĩ đại, các vị vua, những người có thể lực, các vị vua, nhưng ở đây Ngài đến với Sứ điệp vĩ đại nhất trong tất cả các Sứ điệp. Sứ điệp đó là gì? “Đấng Mê-si đang ở đây bây giờ!” Hiểu không? Và để làm cho điều đó được biết đến, Ngài đã bỏ qua tất cả những người đã được huấn luyện, để bày tỏ nó cho những người chẵn chiên khiêm nhường.

²⁷ Hãy nghĩ về nó: tất cả các giáo sĩ, tất cả các thành viên giáo hội, tất cả các giáo sư, tất cả các—các đào tạo thần học, tất cả tiền bạc đã được tiêu tốn, tất cả các giáo hội, và các giáo lý, và các giáo phái, tất cả đều bị bỏ qua! Tất cả việc học mà họ đã dành cho tất cả các—tất cả các nhà truyền giáo, và tất cả những người cải đạo,

tất cả các thành viên, và mọi thứ mà họ nghĩ rằng họ đã làm để tôn vinh Đức Chúa Trời, tuy nhiên Sứ điệp chính yếu của tất cả nó lại bị bỏ qua khỏi họ. Thật lạ lùng! Tại sao? Thấy không?

²⁸ Và lưu ý, không chỉ vậy, mà còn là một nơi hầu như khó có thể xảy ra nhất cho một sự kiện như vậy. Bây giờ, những người chân chân là những người đã nhận được Sứ điệp. Và bây giờ hãy để ý xem Sứ điệp đã ở đâu: ở nơi khó có thể xảy ra nhất mà bất kỳ ai sẽ mong đợi Nó đến. Và tôi tự hỏi, tối nay, nếu chúng ta đang tìm kiếm Sứ điệp thật của Chúa Jêsus, Tôi tự hỏi liệu Nó có nằm trong một nhóm khó có thể xảy ra không, một nơi mà đã... mà thế giới vĩ đại với nền văn hóa cao và giáo hội ngày nay sẽ nghĩ là một nhóm của—của, ồ, những kẻ dị giáo? Tôi tự hỏi đó há chẳng phải là nơi chúng ta tìm thấy Ngài sao? Nơi khó xảy ra nhất và đối với những diễn giả không đủ tiêu chuẩn nhất. Những người chân chân không biết nói, chỉ biết gọi chân; ồ, có lẽ đó là lý do tại sao Nó đến.

²⁹ Nhưng có một Lời đã hứa. Lưu ý, nó có thể làm điều đó một lần nữa.

³⁰ Nó bỏ qua tất cả các quý tộc của vùng đất. Nó bỏ qua tất cả các quý tộc, và được bày tỏ cho những người tầm thường. Tất cả các người cao trọng được trang hoàng với—với tiến sĩ thần học vĩ đại và—và tâm lý học, và—và trình độ học vấn cao, và những giáo đường vĩ đại và các thứ, tất cả đều bị bỏ qua và đã bày tỏ cho những người tầm thường. Sự khôn ngoan, sự khôn ngoan vô hạn của Đức Chúa Trời Toàn Năng đã làm điều đó, để làm cho họ biết đến Sứ điệp vĩ đại nhất từng có, “Đấng Mê-si bây giờ đang ở trên đất.” Thật là một sự khôn ngoan kỳ diệu! Chỉ có thể đến từ Đức Chúa Trời đáng biết sự khôn ngoan! Tất cả sự khôn ngoan và tất cả sự học hành, và mọi thứ, giờ đây đã bị vút sang một bên và bỏ qua bởi sự khôn ngoan vĩ đại của Đức Chúa Trời. Tôi cứ lặp đi lặp lại điều đó bởi vì tôi muốn nó đi thật sâu. Tất cả bị lãng phí, nó là vô ích. Bỏ qua tất cả để nhường chỗ cho sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời có con đường chính đáng, rằng Đức Chúa Trời lấy những người không ra gì để tạo nên những điều gì đó.

31 Chúng ta có thể dừng lại ở đây và nói về Giảng. Chúng ta có thể dừng lại và nói về Ê-li. Không một ai biết Ê-li xuất thân từ đâu. Tất cả điều họ biết, chỉ đơn giản ông xuất hiện ở hiện trường. Các tiên tri qua các thời đại, họ là những người tâm thường. Nhưng Đức Chúa Trời đã lấy đó để...và bỏ qua—đạo đức của giáo hội, và sự giảng dạy, để làm cho...tỏ cho thấy rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài lấy điều gì đó không là gì cả, để làm điều gì đó với nó. Ngài tỏ cho thấy sự khôn ngoan của Ngài và Thần tính của Ngài bằng cách làm như vậy, Ngài đã lấy những người thấp hèn. Khi lần đầu tiên tạo ra một con người, Ngài chỉ lấy một cục đất sét và tạo ra một người đàn ông từ nó. Nơi đó chẳng là gì ngoài đất sét, nhưng Ngài đã tạo nên một con người. Và bây giờ Đức Chúa Trời lấy những người tâm thường, để làm những điều gì đó. Và chừng nào chúng ta còn nghĩ mình là thứ gì đó, thì chúng ta không thể được sử dụng trong bàn tay của Đức Chúa Trời. Chúng ta phải từ bỏ tất cả những gì chúng ta từng biết hoặc đã học. [Anh Branham hăng giọng—Bt.] (Xin lỗi.) Giống như Thánh Phao-lô vĩ đại, ông nói rằng ông phải quên đi tất cả những gì ông từng học, để ông có thể biết Đấng Christ.

32 Tất cả trường lớp của họ, tất cả sự giảng dạy của họ và đại loại như vậy, đang thực hiện đều mang lại kết quả tệ hại nhất cho họ. Cuối cùng họ đã chối bỏ Ngài! Ngay chính trường lớp mà họ đã lập nên vì Ngài, để tin Ngài, đã quay lại và trở thành kẻ thù địch chỉ trích nhất của Ngài, và đã đóng đinh Ngài!

33 Anh em có biết rằng lịch sử tự nó lặp đi lặp lại rất thường xuyên không? Đó là một dữ kiện đáng lưu ý. Nó có thể xảy ra một lần nữa ngay bên cạnh chúng ta. “Ồ,” bạn nói, “Nếu lúc đó tôi còn sống,...” Chà, bây giờ, nếu bạn muốn biết bạn đã làm gì lúc đó, nhìn vào trạng thái hiện tại của bạn bây giờ; và bạn có thể thấy những gì bạn hẳn làm lúc đó, bởi vì nó chắc chắn đang bày tỏ.

34 Được huấn luyện để tin Lời Ngài, và rồi khi Lời Ngài được minh chứng ngay trước chính mắt họ, họ đã phủ nhận Lời đã được minh chứng. Khi Đức Chúa Trời đã chứng minh điều Ngài sẽ làm, và phán điều Ngài sẽ làm, và chứng minh những gì Ngài sẽ làm, thì họ quay lại và gọi con người này là một “tà linh” (mà đã rửa sạch hết thấy bọn họ). Hãy nghĩ về những gì đã xảy ra! Hãy

nghĩ về những gì đã gây ra chúng; sự huấn luyện của họ khiến họ không nhận ra chính Lời đã trở nên xác thật cho thời đại của họ; chính sự đào tạo mà họ đã có trong trường học của họ, với chính những giáo sư giỏi nhất.

³⁵ Và anh em nói, “À, chúng ta sẽ không làm điều đó ngày hôm nay.” Những giáo sư của họ vượt xa những giáo sư của chúng ta ngày nay (đúng hơn là, cao siêu hơn đối với giáo sư của chúng ta), và họ đã thất bại. Họ không có chín trăm chín mươi sáu tổ chức khác nhau như chúng ta có ngày nay. Họ có khoảng ba. Và trong ba đó, đi xuống còn ba, và không ai trong ba tổ chức đó đã nhận ra Nó! Chỉ để cho thấy rằng những gì con người làm là ngu đại đối với Đức Chúa Trời. Hiểu không?

³⁶ Bây giờ, họ đã không nhận ra Nó. Hiện nay...Và họ sẽ làm điều tương tự một lần nữa.

³⁷ Con người...Ý định thì tốt, luôn luôn tốt. Và con người không bao giờ thay đổi tư thế của mình, anh ta không bao giờ thay đổi cách thức của mình nhiều; Tôi đang nói về con người của thế gian. Con người luôn ca ngợi Đức Chúa Trời, con người mộ đạo, vì những gì Ngài đã làm, và luôn hướng mọi người đến những gì Ngài sẽ làm, và rồi bỏ qua những gì Ngài đang làm! Hiểu không? Đó chỉ là con người, người ấy đã làm theo cách đó, người ấy luôn như vậy. Và các bạn đọc giả Kinh Thánh tối nay biết rằng điều đó theo Lời, “đúng.” Họ luôn ca ngợi Đức Chúa Trời về những việc Ngài đã làm, nói về những điều Ngài sẽ làm, và phớt lờ những gì Ngài đang làm. Đó chỉ là một thói quen của con người.

³⁸ Lý do mà họ đã làm điều này, các giáo sư, theo ý kiến của tôi bây giờ: họ đã giải thích Lời, bởi vì tất cả họ đều tin vào Đấng Mê-si sắp đến. Tất cả Y-sơ-ra-ên đều tin điều đó, họ vẫn tin cho đến ngày nay. Nhưng lý do mà họ không nhận ra Ngài, Sự điệp của Ngài không phù hợp với giáo hội của họ. Họ...sự giải thích của họ mà họ đã có về Lời, Đấng Mê-si không bao giờ bày tỏ chính Ngài theo cách mà họ đã giải thích rằng Ngài sẽ làm điều đó. Vì vậy, và do đó, họ đã không nhận ra Ngài bởi vì Nó không phù hợp với sự giải thích của họ. Như tôi đã nói trước đây, và nói lại, “Đức Chúa Trời không cần bất cứ ai giải thích Lời Ngài. Ngài là đấng thông giải của Chính Ngài.”

39 Bây giờ, Kinh Thánh nói...Bây giờ hãy để tôi chứng minh cho anh thấy rằng đó là Lẽ thật. Tiên tri Ê-sai, bảy trăm mười lăm năm trước khi điều này xảy ra, tiên tri Ê-sai đã nói, “Một gái đồng trinh sẽ chịu thai, và sẽ sanh ra một con trẻ.” Không còn nghi ngờ gì nữa, mọi người trong thời đại đó đều nghĩ rằng con gái của họ sẽ là người phụ nữ đó, bởi vì Ê-sai đã nói điều đó. Nhưng, anh em thấy, đó là bảy trăm năm sau. Nhưng khi...Đức Chúa Trời không cần bất cứ ai giải thích Lời Ngài, khi nào Ngài sẽ làm điều đó, hoặc Ngài sẽ làm điều đó như thế nào. Ngài nói Ngài sẽ làm điều đó, và Ngài đã làm điều đó!

40 Đức Chúa Trời đã hứa rằng Ngài...cũng ở trong Ê-sai, tôi tin chương 28, khoảng câu thứ 18. Và cũng trong Giô-ên 2:28, rằng trong những ngày sau rốt, hai ngàn năm qua, Ngài sẽ đổ Thần của Ngài trên mọi xác thịt. Ngài phán, “Con trai và con gái của các người sẽ nói tiên tri. Những người trai trẻ của các người sẽ thấy những khải tượng. Những người già của các người sẽ thấy chiêm bao.” Và những điều mà Ngài sẽ làm, Ê-sai nói, “Ta sẽ dùng những đôi môi lấp bắp và những thứ tiếng khác mà phán cùng dân này, và đây là sự Yên nghỉ.” Song họ không muốn nghe Điều đó. Họ lắc đầu và bỏ đi qua Nó. Ngài phán, “Tất cả các bàn của Đức Chúa Trời sẽ đầy đồ nôn mửa, và sẽ không có gì sạch sẽ.” Và há đó chẳng phải là bức tranh của Giê-ru-sa-lem, và giáo hội của ngày đó về Đấng Mê-si sắp đến, bức tranh của ngày hôm nay cũng như vậy. Nó chỉ đang lặp lại chính mình.

41 Bây giờ, khi Đức Chúa Trời phán Ngài sẽ làm một việc, Ngài đã làm điều đó. Bất kể người khác nghĩ gì về điều đó, bất kể người nào nói gì, khi Đức Chúa Trời phán về điều gì đó, Ngài có bốn phần chính Ngài thông giải thích Lời đó. Và sự minh chứng của Ngài về Lời là sự thông giải của Chính Ngài. Để ý, chứng thực Sự điệp của Đấng Mê-si của Ngài. Ngài đã hứa những gì Đấng Mê-si sẽ làm khi Ngài đến. Và khi Ngài đến...

42 Ngay cả khi những nhà thông thái ở phương đông đã nhìn xuống phía tây nam, từ nơi họ ở tại Ba-by-lôn, và họ nhìn thấy một ngôi sao uy nghi. Anh em có biết là không có vết lịch sử nào, không ở bất kỳ đâu, mà đài thiên văn nào (nơi họ thậm chí còn giữ thời—thời—thời gian bằng các ngôi sao, những vĩ nhân mà

đã nghiên cứu những ngôi sao này)...Không phải không có lịch sử nói rằng bất kỳ ai trong số họ đã nhìn thấy ngôi sao đó. Tại sao? Nó không được ban cho họ, họ không trông đợi như vậy. Nhưng nhà thông thái này biết rằng sẽ có Ngôi sao Gia-cốp mọc lên, và họ đang trông đợi Nó, và Nó đã đi qua từ lúc Chúa Jêsus được sinh ra ở Bết-lê-hem...

⁴³ Bây giờ, tôi biết các truyền thống Cơ-đốc giáo của chúng ta, nó cũng giống như các nhà thờ của chúng ta, nó có những điều lộn xộn. Anh em đi ra đây và thấy những nhà thông thái đến để thờ lạy con trẻ; không có điều như vậy trong Kinh Thánh. Hai năm sau họ đã đến đó, đi xuống xuyên qua những đồng bằng và băng qua Sông Tigris. Họ không bao giờ đến thờ một đứa trẻ sơ sinh, nhưng là một đứa trẻ khoảng hai tuổi. Tại sao vậy, vào cùng lúc đó, Hê-rốt đã tàn sát tất cả những con trẻ từ dưới hai tuổi trở xuống không? Để ông ta có thể bắt được Đấng Mê-si. Anh em thấy, họ...Đức Chúa Trời đã chứng thực bởi Lời Ngài.

⁴⁴ Và khi những nhà thông thái này đến Giê-ru-sa-lem...Ngôi sao đã dẫn họ đến thủ đô tôn giáo của thế giới, Giê-ru-sa-lem. Và ngay khi họ bước vào những cánh cổng đó, ngôi sao đó (thể lực siêu nhiên đã dẫn dắt họ) không cho họ thấy nữa. Đi lên, đi xuống những đường phố những con người lịch lãm này, người giàu có với những con lạc đà phủ màn xinh đẹp, và đại loại như vậy...họ đi lên đi xuống đường phố nói, “Nơi Vua Do-thái Ngài được sinh tại đâu. Chúng ta đã thấy ngôi sao của Ngài bên đông phương.” Và thủ đô tôn giáo vĩ đại đó, sau hai năm Sứ điệp của người chăn chiên, vẫn chưa có câu trả lời hoặc không biết gì về Nó. Người đứng đầu tất cả các giáo phái không có câu trả lời.

⁴⁵ Vì vậy nó đã làm xáo trộn Tòa Công Luận, họ đã triệu tập những thầy dạy Luật đến để đọc. Và họ đọc câu chuyện của Mi-chê, vị tiên tri mà đã nói, “Hỡi Bết-lê-hêm, người không phải là kẻ là nhỏ nhất trong các hoàng tử của Giu-đa (kẻ nhỏ nhất), nhưng từ nơi người sẽ ra một đấng toàn quyền sẽ cai trị dân Ta, Y-sơ-ra-ên.” Và sau khi Kinh Thánh được đọc (và vẫn đang được chứng thực trước mắt họ), họ vẫn không chấp nhận Nó, mặc dù Kinh Thánh đã nói vậy. Tôi rất nghi ngờ họ sẽ làm như vậy ngày hôm nay, nếu lời Kinh Thánh đã hứa cho ngày hôm nay sẽ được bày

tổ. Tôi có thể không bao giờ giảng cho anh em lần nữa, nhưng tôi muốn anh em hiểu điều này. Họ vẫn sẽ không tin!

46 Sự khôn ngoan vĩ đại của Cha làm cho sự khôn ngoan của con người trở nên ngu dại đến nỗi Ngài làm cho con người nhỏ bé lại. Ngài đã đến chỗ thật sự làm cho con người cảm thấy thật hổ thẹn về chính mình, và con người không đủ lớn để thừa nhận mình “sai trật.” Con người vẫn cứ ở với câu chuyện của mình, cho dầu Cha có chứng minh bao nhiêu đi nữa Lời Ngài là thực và Ngài đang làm đúng như những gì Ngài đã hứa sẽ làm. Con người nghĩ rằng sự khôn ngoan của mình vượt trội hơn Chúa, nếu nó không đến theo sự khôn ngoan của mình, “Tại sao, Nó không phải vậy.” Điều đó đúng trong mọi thời đại, nó vẫn vậy. Thấy toàn bộ vấn đề phù hợp như thế nào không, bây giờ?

47 Thật là sự thần cảm cho những người chăn gia súc đó! Các Thiên sứ giảng xuống nói chuyện với những người chăn chiên, các Thiên thần của Chúa đến nói chuyện với một nhóm người chăn chiên.

48 Tôi tự hỏi anh em đã từng có đặc ân về—về việc nói chuyện với một người chăn chiên hay ở cùng với người đó, một lát chưa? Nếu anh em đã từng, tôi—tôi không thích nói điều đó bởi vì nó là nhận xét của tôi đang định nói sau một lát nhưng người chăn chiên gần bó mật thiết với với chiên cho đến nỗi thậm chí anh ta cười giống như chiên (kêu be be), anh ta nói chuyện giống như chiên, anh ta ngửi có mùi giống như chiên. Đúng vậy, bởi vì anh ấy ở với bầy chiên. Đó là tất cả những gì anh ấy biết, là đàn chiên của anh ấy.

49 Bây giờ, Lời được chứng thực của Lê thật. Khi những người chăn chiên, người khiêm tốn, ít học...Thật là một niềm vinh hạnh, thật thích hợp cho một người chăn bầy, nhận một sứ điệp về một con chiên mới sinh. Nó không thể đến với ai khác ngoài một người chăn chiên. Đó là lý do tại sao Ngài được sinh ra trong chuồng gia súc chứ không phải trong một ngôi nhà. Chiên không được sinh ra trong một ngôi nhà, hoặc trong một căn phòng bệnh viện được trang trí màu hồng. Hiểu không? Chúng được sinh trong một nhà kho, và trong những cánh đồng.

⁵⁰ Đó là lý do Ngài *bị dẫn* đến Đồi Sọ. Anh em không thể bắt một con chiên đi trên lối đi đến lò mổ. Anh chị em biết điều đó không? Trong lò mổ, họ có một con dê dẫn đàn cừu. Và khi nó đến nơi giết chết, nó nhảy ra ngoài và để con chiên đi tiếp. Con chiên phải được dắt đi, nó không thể tự dắt mình. Vì vậy, do đó, phải là người chăn chiên đến vì...chiên của mình. Khi họ tìm thấy Chúa Hài đồng một cách chính xác nơi sứ giả đã nói Ngài sẽ ở, và khi họ tìm thấy Sứ điệp này của sứ giả trong máng cỏ, chính xác là nơi Thiên sứ đã phán truyền Nó sẽ ở đó.

⁵¹ Bây giờ, tôi nghe người ta nói, “Một Thiên sứ đã nói chuyện với tôi, Ngài phán, *‘như vậy và như vậy.’*” Đôi khi thật nực cười; và tôi đã nghe người ta nói rằng một Thiên sứ đã phán với họ, đã bảo cho họ *“thế này và thế kia”* mà hoàn toàn nghịch lại với Lời. Bây giờ, làm thế nào một Thiên sứ có thể làm điều đó? Điều đó thật sự không thể được. Và nếu Đức Chúa Trời bảo anh em một điều *nào đó* sẽ xảy ra (anh em nói Ngài đã bảo cho anh em điều đó), và nó không xảy ra, thế thì đó không phải là Đức Chúa Trời phán với anh em. Cứ nhớ, đúng vậy. Đức Chúa Trời không nói dối. Ngài không được tìm thấy trong một lời nói dối.

⁵² Khi họ tìm thấy Hài Nhi, hẳn họ vui mừng biết bao. Bởi vì Thiên sứ đã ban cho họ sứ điệp, họ tìm thấy nó hoàn toàn chính xác như Thiên sứ đã nói, và ngay tại nơi mà Thiên sứ đã nói nó sẽ ở đó. Thật phải là điều tuyệt vời đối với họ!

⁵³ Trong máng cỏ, tại sao? Thấy những người chăn gia súc thoải mái thế nào trong chuồng ngựa không? Anh em nghĩ gì về một nhà thần học sẽ ở trong đó? Ông ta sẽ bịt mũi lại và nói, “Hãy đưa tôi ra khỏi nơi này.” Hiểu không? Ông ta đã đến nhầm chỗ, ông hẳn ở trong nỗi khổ.

⁵⁴ Nhưng, anh em thấy, nó là “như ở nhà” đối với người chăn chiên. Đức Chúa Trời biết nơi Ngài để gởi Sứ điệp của Ngài. Hiểu không? Thật chính xác. Trong tình trạng này các người chăn chiên đang ở trong vào lúc đó, trong chuồng gia súc của họ với Chiên Con của họ, một Sứ điệp được minh chứng mà họ đã nghe. Đẹp làm sao! Trong sự hiện diện của Đấng Mê-si, Lời được chứng thực về Sứ điệp của họ. Khi những người chăn chiên nghe rằng Đấng Mê-si đang ở trên đất, và đến trong sự hiện diện của Ngài,

ngay trong chính môi trường của họ, (và nhận ra Sứ điệp là đúng, được chứng thực ở đó) điều đó hẳn đã khiến những người đó cảm thấy như thế nào, để thấy rằng Đức Chúa Trời đã làm điều tuyệt vời này cho họ.

55 Tại sao, các học giả sẽ rất lạc lõng ở đó, trong hoàn cảnh như vậy, họ sẽ nhanh chóng bỏ đi. Tại sao? Sứ giả đến với những người chăn gia súc bình thường. Có lẽ họ thậm chí không thể... những điều này... Một số người trong những người chăn gia súc này thậm chí có thể không ký được tên của chính họ, rất đáng nghi ngờ. Anh em biết những người chăn bầy mà Chúa Jêsus đã chọn khi Ngài còn ở trên đất này, để chăn bầy chiên của Ngài, “Hỡi Phi-e-rơ, người yêu Ta, hơn những thứ này chẳng?”

56 “Vâng, lạy Chúa, Chúa biết rằng tôi yêu Chúa.”

57 “Hãy chăn chiên Ta.” Và Kinh Thánh nói rằng Phi-e-rơ là một người dốt nát và ít học. Vẫn chọn những người chăn chiên.

58 Những thành viên giáo hội của những ngày quá khứ đó, những thầy tế lễ, và xã hội được đào tạo bài bản vào thời đó sẽ rất lạc lõng trong chuồng ngựa. Bây giờ, tôi không chắc rằng nhiều bạn có thể hiểu được (có thể, các bạn là người thành phố) một chuồng ngựa Giu-đa bay mùi như thế nào, nó trông như thế nào, khi những con vật trong chuồng ngựa đó, và nó sẽ thế nào. Ồ, một số trong những người thuộc tầng lớp này ngày nay sẽ rất lạc lõng ở đó, họ—họ thậm chí sẽ không bước vào cửa. Nhưng điều đó làm Đức Chúa Trời vui lòng, bởi sự khôn ngoan vô hạn của Ngài, bày tỏ Nó cho những ai sẽ tiếp nhận Nó. Các học giả, và người khôn ngoan của thời đó chắc chắn sẽ không nhận được Nó. Họ sẽ rất nhục nhĩ khi bị bắt ở một nơi như vậy.

59 Ồ, chỗ đầu tiên, nếu họ đã quay trở lại với nhà thờ của họ, và sẽ làm chứng rằng họ đã tham dự một cuộc nhóm lại như vậy, và tin rằng một đám người chăn chiên thất học mang đến một hiện tượng như vậy, họ đã bị dứt phép thông công khỏi giáo hội của họ. Họ hẳn bị ném ra khỏi xã hội Bết-lê-hêm, nếu họ bị bắt quả tang đang lắng nghe một đám người ít học như những người chăn chiên này. Bị sỉ nhục, chắc chắn họ sẽ vậy. Nếu họ đã hội hiệp với những người dân thường như vậy, và là...chấp nhận

những điều dị giáo như vậy để tin rằng Đức Chúa Trời sẽ mang Sứ điệp của Ngài đến cho một nhóm những người chăn chiên không có học, khi mà họ đã có mọi thứ chuẩn bị cho nó. Họ sẽ mất tư cách thành viên của mình, họ sẽ phải nộp lại giấy tờ của họ, và sẽ không thể được công nhận trong xã hội của các nhóm của họ ngày đó; bởi vì họ đã kết giao với một người như vậy, chứ không phải với một tâm trí tốt hơn.

⁶⁰ “Sao anh dám!” thầy tế lễ sẽ nói. “Anh đi vào nơi thánh của tôi với một người dị giáo như vậy, với một sự ngu dại như vậy, với vài kẻ rừng rú không học đó mà không...đã không đi học...qua tiểu học. Và lại tin một sứ điệp như vậy, rằng, ‘Một Thiên sứ đã giảng xuống và phán với họ?’”

⁶¹ Nhưng chuyện gì sẽ xảy ra nếu người đó nói, “Tôi thấy Sứ điệp của anh ấy được chứng thực?”

⁶² Ông ấy sẽ đáp, “Hãy để tôi trao ngay giấy tờ của anh cho anh. Và đi ra khỏi xã hội này!” Thời gian thay đổi, nhưng con người không thay đổi. Có lẽ nó sẽ xảy ra một lần nữa ngày hôm nay, họ sẽ bị tống ra khỏi những giáo hội của họ.

⁶³ Nhưng những người chăn chiên cảm thấy hoàn toàn thoải mái khi ở nơi đó với Chiên Con của Đức Chúa Trời. Và bất cứ người chăn chiên hiền lành nào cũng làm điều giống như vậy. Khi người chăn chiên tốt lành nhìn thấy Lời Đức Chúa Trời được làm sáng tỏ và được chứng thực, về những gì Ngài đã hứa sẽ làm, người chăn chiên đó cảm thấy ngay như ở nhà. Tôi không quan tâm những gì người khác nói, đó là “Đức Chúa Trời đã hứa Nó, và Đức Chúa Trời đã làm Nó.”

⁶⁴ Họ nói, “Thời của những phép lạ trôi qua. Không có việc như là phép Báp-têm bằng Thánh Linh. Không có việc như phép Báp-têm bằng Đức Thánh Linh, điều đó dành cho các sứ đồ.”

⁶⁵ Nhưng hãy để một người chăn chiên đích thực của Lời rao giảng Nó, trong quyền năng của sự sống lại, rằng Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi! Phi-e-rơ nói vào ngày Lễ Ngũ Tuần, “Lời hứa thuộc về các ngươi, con cái các ngươi, và thuộc về hết thảy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Bất kỳ

nơi nào Ngài kêu gọi, lời hứa và ơn phước giống như vậy là có thật. Và hãy để cho người chẵn chiên nuôi bằng Lời chân chính thấy điều đó được chứng thực, tất cả các nhà thần học trên thế giới không thể lấy Nó khỏi người ấy; bởi vì người ấy biết Đức Chúa Trời đã phán vậy, và nó xảy ra. Chỉ thế thôi. Đó thực sự là Lời Đức Chúa Trời luôn luôn. Lời Ngài đã trở nên xác thịt và đang ở giữa họ, mà họ đã không biết Nó.

⁶⁶ Ngài đã hứa điều tương tự trong ngày hôm nay. Tôi tự hỏi liệu chúng ta có nhận ra Nó không? Những người kiêu hãnh và khôn ngoan chưa bao giờ nhận được một điều như thế. Và họ tin rằng nếu có một người như Đấng Mê-si trên trái đất, Nó chắc chắn sẽ phải đến với giáo phái của họ. Nó sẽ là nhóm của họ sẽ nhận được Nó, hoặc “Nó không đúng.” Bây giờ, hãy suy nghĩ thật kỹ. Nếu nó không nằm trong nhóm của họ, thì...Anh em có để ý không, vậy? Đức Chúa Trời đã không hề chọn bất kỳ nhóm nào trong họ, nhưng Ngài đã chọn những người không có liên hệ gì với bất kỳ nhóm nào trong đó. Bởi vì một nhóm sẽ nói, “Anh có thấy những gì chúng tôi đã làm không?” Và họ cũng sẽ làm giống như vậy hôm nay. Nhưng Đức Chúa Trời không chọn người nào, đó là lý do Ngài đã chọn người chẵn chiên. Những người chẵn chiên hoàn toàn thoải mái với chiên con của Đức Chúa Trời ở giữa họ, Lời Ngài đã trở nên xác thịt ở giữa họ. Những người kiêu hãnh và khôn ngoan không bao giờ nhận được Nó, bỏ qua họ.

⁶⁷ Và chúng ta có thể nói nhiều điều cho ngày hôm nay, hoặc trong bất kỳ thời đại nào. Đó là những điều tương tự trong thời của Martin Luther. Điều tương tự trong thời của John Wesley. Đó cũng là những điều giống như vậy trong thời của Ngũ Tuần. Nhưng Đức Chúa Trời không dừng lại vì tổ chức của con người! Ngài vận hành Thánh Linh của Ngài ngay để chứng thực Lời Ngài! Nó phải xảy ra và đến trong lớp của hội đồng riêng của họ nếu không họ sẽ không nhận lãnh Nó. Như họ rất cứng đầu ngày hôm nay, tất cả những giáo hội, rằng họ “sẽ làm *như vậy-như vậy*, và liên kết hết thảy các giáo hội với nhau.” Nếu bây giờ họ đang tìm kiếm một sứ giả, người có thể kết hợp tất cả những người theo đạo Tin Lành, Công giáo và Chính thống giáo, mọi thứ với nhau, tạo nên một giáo hội vĩ đại.

⁶⁸ Vậy thì, thưa anh em, tôi đã có đặc ân rao giảng cho hàng trăm các tôn giáo khác nhau, và có những người tốt trong tất cả họ. Nhưng bây giờ, anh em nhớ, tôi đang nói tiên tri, “Mọi tổ chức sẽ phải chấp nhận điều này, nếu không thì không phải là một tổ chức. Nó đang ép buộc anh em.” Hôm nay anh em có đọc báo Tucson nơi các linh mục Công giáo giúp phong chức, trong bài báo...giúp phong chức, ở Missouri, một giáo sĩ Tin Lành không? Và ai đã công nhận điều đó? Trưởng Lão, Báp-tít, Lutheran, và Phúc Âm Ngũ Tuần. Điều đó đăng trên báo Tucson ngày hôm nay.

⁶⁹Ồ, thật sốc! Không phải là con người ở trong đó, chính là những người đứng đầu giáo hội, thuộc về chính phủ đã làm méo mó điều đó trong đó, hệ thống ấy ném anh em vào trong đó dẫu anh em có muốn hay không. Anh em không còn có thể là một tổ chức nữa và chạy thoát cơn thịnh nộ này sắp giáng xuống đất, và anh em xem thử điều đó đúng không. Tôi có lẽ không còn khi nó xảy ra, hãy nhìn lại một trong những băng ghi âm này. Và rồi nếu không phải, thì tôi là kẻ làm chứng dối. Nếu nó đúng, tôi đã nói ra Lẽ thật.

⁷⁰Họ sẽ gọi Nó là “loại nào đó của sự làm việc của một tà linh” nghịch lại suy nghĩ tích cực của họ. Ngày nay anh em nghe rất nhiều về suy nghĩ tích cực: anh em cứ đặt suy nghĩ của anh em trên bất kỳ điều gì, và nghĩ tích cực về nó. Ma quỷ có thể làm điều đó! Chỉ có một điều duy nhất cai trị tất cả, đó là Lời Đức Chúa Trời. Nếu anh em đang suy nghĩ trái ngược với Lời, hãy quên suy nghĩ của mình đi. Hãy suy nghĩ về Lời.

⁷¹“Đấng Mê-si,” họ nghĩ, “sẽ không thể tìm thấy trong một nơi, một nơi tồi tàn như thế.”

⁷²Anh em có thể tưởng tượng một thầy tế lễ thượng phẩm, hay một giáo sĩ tốt, vĩ đại, tất cả đều được trau chuốt về mặt thần học, sẽ đi xuống một chuồng đầy phân không? Và chấp nhận Sứ điệp của một người chăn chiên nghèo hèn, khiêm nhường không được học hành, và sẽ đến nói “Thấy chưa, tôi có thể chứng minh cho anh thấy, đây là Hải Nhi, đây là Sứ Giả”?

73 Và anh em biết họ sẽ nói gì không? “Người ấy trung thực, anh ta rất thành thật trong những gì Người đang nói, nhưng anh ta sai hoàn toàn!”

74 Tôi đã thấy mọi người sống cuộc sống tốt đẹp như vậy cho đến khi mọi người không tin, không thể nói gì về họ, nhưng họ nói “Anh ấy thực sự sai. Anh ấy chỉ không biết những gì anh ấy đang nói về. Đức Chúa Trời, Ngài sẽ không làm một việc như thế.”

75 Nhưng ở đây họ đã có bằng chứng! Và sau khi có bằng chứng, “Đi lên chuồng ngựa và xem Con Trẻ đó có đang nằm ở đó không.”

76 Họ sẽ nói, “Anh đã bị mê hoặc bởi một tà linh nào đó, điều đó khiến anh nói như vậy.” Tuy nhiên, đó là theo Lời Đức Chúa Trời! Và họ quá mù đến nỗi không thấy Nó, bởi vì thần học của họ đã làm họ mù. Thật là một bi kịch!

77 “Bắt vào một nơi như thế sao? Trong một mớ hỗn độn như thế này sao? Trong một chuồng ngựa sao?” Khi mà họ có một nơi đẹp để để Ngài đến, họ đã chuẩn bị sẵn mọi thứ cho Ngài đến, và rồi nghĩ rằng Ngài sẽ giáng xuống (và đi) và không mang Sứ điệp cho các giáo sư của họ. “Và sẽ trao Nó cho một đám người chẵn chiên không được học hành sao? Và sau đó mang chính Con của Ngài, và để Ngài được sinh ra trong một—chuồng ngựa? Một chuồng súc vật tầm thường? Vâng, trong một—trong máng cỏ khô? Tại sao, không thể như vậy được!” Họ ắt không tin Nó, bởi vì Nó quá khiêm nhường.

78 Và Nó quá đơn giản, đó là cách người khôn ngoan luôn bỏ qua Nó. Nó quá đơn giản, Nó làm họ bối rối. Họ tìm kiếm một đường lối Đức Chúa Trời ở ngoài đó, trong khi Ngài ở ngay tại đây. Hiểu không? Họ đang tìm kiếm thứ gì đó ở đằng xa, khi nó ở ngay đây với họ bây giờ: Đấng Christ, đã từ kẻ chết sống lại, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

79 Tất cả những điều vĩ đại của họ đã bị bỏ qua. Nhưng đó chắc chắn là Sự thật, rằng “đó là Đấng Mê-si.” Chúng ta biết điều đó ngày nay. Chúng ta tin điều đó ngày nay. Chúng ta chấp nhận nó ngày nay.

⁸⁰ Nhưng rồi nếu Đức Chúa Trời hứa điều gì đó cho lễ Giáng sinh này, đã hứa điều gì đó cho ngày nay, và chứng minh rằng Nó là như vậy, và chúng ta vẫn bước đi khỏi Nó, chúng ta chỉ ở trong cùng tầng lớp mà họ (ở đó vào thời đó) đã bỏ qua Nó; bởi vì Nó không—không phù hợp với sở thích giáo phái của chúng ta. Đó là lý do tại sao chúng ta đang ở trong một mớ hỗn độn như vậy vào Lễ Giáng sinh này.

⁸¹ Chúa Jêsus Christ không chết, Ngài vẫn sống. Ngài đang có mặt tại đây hôm nay! Kinh Thánh cho biết, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Ngài đã phán, trong Thánh Giảng 14:12, “Người nào tin Ta...” (không phải là tin giả ngụy, người mà *nói* mình tin) “Kể nào tin Ta, cũng sẽ làm các công việc Ta làm. Và người ấy sẽ làm hơn thế nữa, vì Ta đi về cùng Cha.” Và tôi đã thấy Ngài, trong cuộc sống của chính tôi, làm nhiều hơn những công việc giống như vậy (mà Ngài đã làm lúc đó) hơn được chép trong các trang của Kinh Thánh này. Và nó đi qua đỉnh của người đứng đầu và người khôn ngoan ngày nay, và tỏ cho những con trẻ muốn học biết như vậy; như Chúa Jêsus đã cầu nguyện cho. Đó là thật, Ngài đã làm nhiều hơn Ngài...Tôi đã nhìn thấy trong thời của mình, trong ba mươi ba năm chức vụ của tôi, Tôi đã thấy Ngài làm nhiều hơn những gì tôi đã đọc về Ngài trong Kinh Thánh; nhiều hơn của cùng một điều.

⁸² Nhưng cho dù Ngài đã làm gì lúc đó, anh em có nghĩ Tòa công luận tin Ngài không? “Ồ,” họ nói, “người bị mê hoặc.” Nhưng, tìm hiểu ra, chỗ mà họ phạm lỗi để tìm thấy...trong việc tìm thấy, không phải là những gì tín điều của họ nói, nhưng là những gì Lời đã nói Đấng Mê-si sẽ làm trong thời của họ. Và đó là chỗ chúng ta phạm sai lầm ngày nay, không tra cứu lời Kinh Thánh. Chúa Jêsus đã bảo họ, “Hãy tra xem lời Kinh Thánh, trong Đó các người nghĩ mình có Sự Sống Đời đời, và Chúng thì Chúng làm chứng về Ta vậy. Chúng bảo cho các người Ta là Ai.”

⁸³ Để ý, Đức Chúa Trời biết trước họ sẽ làm điều này, đó chính là lý do *tại sao* Ngài phải đem Nó đến cho những người chần chừ. Ngài biết họ sẽ không làm điều đó, họ sẽ không tiếp nhận Nó. Bây giờ anh em thấy tại sao phải là những người chần chừ không? Tại sao những người chần chừ? Những nhà thần học sẽ không

chịu nhận lãnh Nó. Tại sao lại những người chẵn chiên? Liệu Nó có đi ngược lại với Lời Ngài không? Không! Họ là những người chẵn chiên, họ biết chiên; và đó là những gì Ngài được sinh ra, một con chiên, một chiên con. Để ý, Ngài là Chiên Con. Họ đã—họ là loại duy nhất mà sẽ chấp nhận Ngài. Người chẵn chiên là người duy nhất chấp nhận Chiên Con. Họ biết cách chăm sóc Nó, và ngày nay cũng vậy khi chúng ta nhận được Sứ điệp của Chiên Con.

84 Bây giờ sự ngạc nhiên! Người khiêm tốn nhất, ít học nhất tôn thờ Em-ma-nu-ên trong chuồng gia súc. Nhiều nhất...Và có những người ở ngoài đó, cùng những ngày đó, dạy thần học của họ. Những đám đông lớn kéo đến khắp mọi nơi, từ khắp nơi trên đất nước, họ đến để dâng của lễ mà Đức Giê-hô-va đã phán là “một mùi hôi thối trong lỗ mũi của Ngài.” Và đây là những người chẵn chiên khiêm nhường, trong chuồng gia súc, tôn thờ Em-ma-nu-ên; Chính Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt, và nằm trong chuồng gia súc. Hãy xem, chúng ta với những kiến thức tuyệt vời của mình, và cái đầu của chúng ta ngửa ra sau như thể chúng ta biết điều gì đó, và Đức Chúa Trời bỏ qua toàn bộ việc đó. Hiếu không? Ngài làm những gì Ngài hứa sẽ làm, và Ngài luôn làm như vậy. Nhưng hãy nghĩ đến những người chẵn chiên tầm thường ngoài kia đang yêu mến Em-ma-...Em-ma-nu-ên trong chuồng gia súc. Nó nổi bật nhất. Chắc chắn vậy!

85 Rồi ngoài...Sau khi họ đã chiêm ngưỡng Ngài, nhận ra rằng Sứ điệp mà họ đang rao giảng được chứng thực, họ ở đó...đang ngợi khen Đức Chúa Trời với Sứ điệp kinh ngạc nhất của Thiên sứ. Bây giờ hãy so sánh điều đó với ngày hôm nay. Chỉ cần dừng lại một phút và suy nghĩ. Con người tôn thờ Đức Chúa Trời và ca ngợi Ngài về những gì họ đã thấy, những gì họ đã nghe, những gì họ biết là Lễ thật, với Sứ điệp không thể tin được đối với tâm trí trí thức. Nó trái ngược với mọi suy nghĩ giáo hội, nhưng đó là Lễ thật! Đó là Lễ thật! Họ đã tin Nó. Và bây giờ, sự khôn ngoan của con người có thể ngu dại làm sao! Rồi nói rằng một ca đoàn Thiên binh đã hát cho họ nghe bài hát nô-ên đầu tiên. Anh em có thể tưởng tượng điều đó không? Mà người chẵn chiên không thể viết được tên của mình, bay mùi giống như chuồng chiên, bước

đi trên phố, hô lớn, “Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời trên các tầng trời rất Cao! Chúng tôi biết Ngài đang ở trên đất!”

⁸⁶ Thầy tế lễ nói, “Người đó không còn tỉnh táo nữa. Hãy xem những quyển sách thử ông ta có phải là một thành viên của hội chúng của chúng ta không. Chắc chắn ông ta sẽ làm chúng ta xấu hổ bởi những lời giảng dạy phi đạo đức của ông ta. Hãy đuổi ông ta khỏi chúng ta. Chúng ta sẽ không bị bối rối giữa dân sự.”

⁸⁷ Ồ, anh em có thể bị lúng túng giữa vòng dân sự và được vinh hiển trong mắt Chúa; hay hãy có sự lựa chọn của mình, vì, hãy nhớ, sở thích của giáo hội ngày nay không hợp với Lời Chúa. Không có chín trăm sáu chín khẩu vị khác nhau đối với Nó. Chỉ có một khẩu vị, một Lời, một Đức Chúa Trời. Chỉ thế thôi.

⁸⁸ Nói rằng các Thiên sứ đã hát nhạc giáng sinh đầu tiên cho họ nghe, và cũng kể rằng họ “đã có một Sứ điệp từ một Thiên sứ.” Một Thiên sứ đã hiện ra với họ, ban cho họ một Sứ điệp, và họ đã đi và tìm thấy Sứ điệp đó là Lẽ thật. Và nói, “Bên cạnh đó, Thiên sứ đã hát bài nhạc giáng sinh đầu tiên cho chúng ta.”

⁸⁹ “Các ông có thể tưởng tượng được không?” Họ nói, “Anh chàng nghèo khổ đó.” Họ chưa có bất kỳ điều gì giống như thế xảy ra giữa vòng họ, anh em biết đấy, vì vậy đó là một giáo lý lạ đối với họ. Và đó là lý do họ không thể tìm thấy Nó trong Kinh Thánh, không phải để họ tìm thấy Nó. Không thể tin được đối với những người khôn ngoan, không có trải nghiệm như vậy từng xảy ra với họ. Không thể tin được, nhưng Nó vẫn là Sự thật. Đó là Sự Thật, chúng ta biết Đó là Sự Thật. Hãy suy nghĩ! Những người cải đạo đầu tiên của Đấng Christ và hội chúng đầu tiên là những người chân chân, không phải các giáo sĩ; những người chân chân, những người chân gia súc. Tại sao những người chân chân?

⁹⁰ Để ý! Hết lời ngợi khen và tôn vinh Đức Chúa Trời về những điều họ đã thấy và nghe, nghe Thiên thần hát lần đầu tiên cho một con người. Các thiên thần chưa bao giờ hát cho con người nghe trước đây. Và hãy nhìn vào dàn đồng ca, cách họ đứng lên và được huấn luyện và huấn luyện những giọng ca đó, “họ sẽ hát mừng sự sanh ra của Đấng Mê-si,” và tất cả họ đã bị bỏ qua! Và

các Thiên sứ đã giáng xuống và hát cho người chẵn chiên bình thường, không mặc quần áo chức sắc, nhưng mà mặc quần áo mục đồng. Và nhìn xem ai đã nhận được Sứ điệp đầu tiên, thật không thể tin được.

91 Và nơi sứ điệp đó được ban ra, không phải trong những giáo đường, nhưng ở trong đồng vắng, ngoài đồng vắng nơi Thiên sứ của Chúa đã đến. Không phải trong nhà thờ, trong đồng vắng. Ngài thậm chí không được chào đón trong nhà thờ. Họ nghĩ Ngài đã có, họ nghĩ họ đã có Điều đó, nhưng Đức Chúa Trời đã chứng minh điều đó là sai trật. “Ngài có thể khiến những hòn đá này sanh ra con cái cho Áp-ra-ham.” Đúng vậy.

92 Lần đầu tiên các Thiên sứ đã từng hát tại một buổi lễ mừng, ở trên Trời. Nếu anh em xem trong Gióp 38:7, (như tôi thấy một số người đang ghi chú), khi Đức Chúa Trời lần đầu tiên lên kế hoạch tạo ra sự sáng tạo đầu tiên của Ngài, trái đất. Gióp là một người vĩ đại, thông minh, và ông có mọi thứ khôn ngoan. Ông nói, “Khi tôi đi đến phố chợ, những hoàng tử trẻ, tất cả đều cúi chào tôi, và chỉ muốn một giây phút khôn ngoan của tôi.” Và ông đã không thể hình dung ra được tại sao ông lại bị cư xử theo cách ấy.

93 Vì thế Chúa đã bảo ông, nói, “Hãy thất vọng như người đồng sĩ, vì Ta sẽ giáng xuống nói chuyện với ngươi.” Và khi Đức Chúa Trời giáng xuống trong một cơn gió lốc, Ngài phán, “Hỡi Gióp, ngươi đã ở đâu trước khi Ta đặt nền trái đất? Trong khi các sao mai đồng hát hòa nhau, và các con trai Đức Chúa Trời cất tiếng reo mừng, ngươi đã ở đâu lúc đó, Gióp?” Và ông đã xui xuống vào lúc đó. “Ngươi đã ở đâu?”

94 Xem đó, lần đầu tiên các Thiên sứ đã từng hát tại một buổi lễ mừng, là ở trên Trời. Nhưng lần đầu tiên họ hát trên đất, là cho những người chẵn chiên nghe khi Đức Chúa Trời giáng sinh, Emma-nu-ên trên đất; con người đầu tiên từng nghe một Thiên thần hát, là những người chẵn chiên khiêm tốn.

95 Khi chúng tôi chụp những người phụ nữ có khuôn mặt tô vẽ, tóc bông bênh, mặc quần đùi, và khoác lên người loại áo lễ nào đó, và họ đứng lên và hát điều gì đó, và rồi chúng ta nghĩ rằng

Đức Chúa Trời phải lắng nghe điều đó chẳng? Ngài có những Thiên sứ ở phía sau kia, những người có thể hát cho Ngài kể từ khi...trước khi Ngài từng tạo nên một con người. Ừm-m. Ra ngoài và sống...và mặc quần áo mà là sự gớm ghiếc đối với Đức Chúa Trời, và làm sao bạn có thể mong đợi đó là của Đức Chúa Trời? Bạn nói, “Ồ, tôi thuộc về...”

⁹⁶ “Các ngươi đã ở đâu khi Ta đặt nền trái đất? Hãy bảo cho Ta nơi Ta đã buộc chúng. Chúng xoay trục quay ở đâu? Các ngươi đã ở đâu vào lúc đó?” Các bạn nghĩ Đức Chúa Trời phải xin chúng ta một ít sự khôn ngoan. Sự khôn ngoan của chúng ta chỉ là sự khờ dại đối với Ngài. Ngài làm những gì Ngài nói Ngài sẽ làm.

⁹⁷ Bây giờ để ý, Đức Chúa Trời đang chuẩn bị tạo ra một sự sáng tạo khác. Ngài tạo ra trái đất sẽ chết, sự sống phàm trần. Các Thiên sứ hát trên Thiên đàng. Nhưng ở đây Ngài đang tạo ra một Sự sống mới, Sự sống Đời đời cho con người, và Ngài đang hát cho thần dân của Ngài nghe qua các Thiên thần; trên trái đất, không phải trên Thiên đàng. Thiên đàng có Sự sống Đời đời. Hiểu không? Và Ngài đã hát...họ đã ca hát trên các tầng Trời, khi tạo vật phàm trần đi vào; và ở đây, tạo vật bất tử đang đi vào, bây giờ họ đang ca hát với dân sự trên đất. Lần đầu tiên, cho những người chẵn chân. Đáng sửng sốt, phải không?

⁹⁸ Ngài đã khởi đầu một sự sáng tạo mới. Đó là gì? Một tạo vật của chính Ngài. Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt và ngự giữa vòng chúng ta. Đó là...Kinh Thánh nói, “Ban đầu của sự tạo dựng của Đức Chúa Trời.” Đức Chúa Trời đã được tạo nên trong hình dạng con người; trong Chúa Jêsus Christ, Con Ngài, Đức Chúa Trời cư ngụ. Ngài đã xây dựng đền tạm bằng thịt và xương của Ngài, và sống trong đền tạm đó; Đức Chúa Trời, *Em-ma-nu-ên*, “Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.” Ngài tự xây cho mình một ngôi nhà, để sống trong đó, để qua đó Ngài có thể phản ánh Lời Ngài cho các thần dân của Ngài. Anh em biết Đức Chúa Trời là gì, khi anh em nhìn thấy Đấng Christ.

⁹⁹ Hãy nhớ rằng, luôn luôn có sự ca hát vào ngày sinh của một vị vua. Bao nhiêu người biết điều đó? Tất nhiên, các bạn biết. Ồ, vậy thì, anh em có nghĩ nếu vị Vua này sẽ được sinh ở dưới đó, một người nữ sẽ chạy vào giáo đường ở đâu đó và nói, “Hãy

chuẩn bị một cái giường thật nhanh, và mời các bác sĩ, bởi vì tôi sẽ sanh Em-ma-nu-ên đến với thế gian?” Một phụ nữ nghèo từ Na-xa-rét, thành phố thấp kém nhất, hèn...hèn hạ hơn Tucson hay bất kỳ thành phố nào còn lại, vậy mà người phụ nữ nhỏ bé này chạy đến gặp thầy tế lễ thượng phẩm vĩ đại và nói, “Tôi—tôi sắp sinh Em-ma-nu-ên.” Họ có thể sẽ ném cô ấy vào tù. Họ chắc chắn sẽ làm. Họ chắc chắn sẽ làm thế. Về một dị giáo như vậy được mang vào giữa dân sự, thầy tế lễ không thể chịu đựng nổi điều đó. Ngày nay cũng vậy. Nhưng điều giống như vậy đang xảy ra, thật giống như vậy.

¹⁰⁰ Chú ý, phải có sự ca hát. Các vị Vua thì...Ngài đã không được ca hát cho. Người ta sẽ không hát cho Ngài nghe, bởi vì họ không tin Ngài. Và đó là lý do...Nó đây này, anh em cũng có thể hiểu được Nó. Đó là lý do ngày nay người ta xấu hổ khi ngợi khen Đức Chúa Trời, họ xấu hổ vì Đấng Christ! Các thánh đường lớn sẽ không nhận được phép Báp têm bằng Đức Thánh Linh, họ quá cố chấp trong đường lối giáo hội của họ đến nỗi họ sẽ không nhận được Nó. Đức Chúa Trời sẽ tìm một người nào đó để Ngài có thể có được sự ngợi khen. “Ngài có thể làm cho những hòn đá sanh ra con cái cho Áp-ra-ham,” như tôi trích Giăng một lần nữa.

¹⁰¹ Để ý, thần dân của Ngài phải hát cho Ngài nghe. Và thần dân của Ngài lúc bấy giờ là các Thiên sứ của Ngài, và họ đã hát cho những người chẵn chiên của Ngài nghe để nhận Sứ điệp của Ngài.

¹⁰² Ai nên nghe Nó trước tiên? Tất nhiên, các thần dân của Ngài. Đó là những người sẽ nghe những lời ca hát của Vua đầu tiên, sẽ là thần dân của Ngài. Và ai là những thần dân của Ngài? Thật sững sốt, có phải không, thưa các anh em? Đó không phải là các giáo sĩ của Ngài. Đó không phải là các nhà thần học. Đúng thế. Đó không phải là những người theo giáo phái. Không, đó là những người chẵn chiên. Tại sao? Có một con chiên được sinh ra, đó là lý do. Hiểu không? Thần dân của Ngài đã nghe Nó, những người mà Đức Chúa Trời biết sẽ tin. Đức Chúa Trời đã ban Sứ điệp của Ngài cho những ai sẽ tin Nó. Ngài là tất cả sự khôn ngoan; Ngài biết nơi để gửi Sứ điệp của Ngài, người sẽ tin Nó. Đấng Chí Cao của Thiên đàng ban đến cho con người thấp hèn nhất trên trái đất.

¹⁰³ Chúa Jê-sus phán, trong Ma-thi-ơ 5, “Phước cho những kẻ nghèo trong tâm linh, vì Nước Thiên đàng thuộc về những kẻ ấy.” Ma-ri, trong...Nếu anh em đang ghi xuống những câu Kinh Thánh, đó là Ma-thi-ơ 5. Và nếu anh em đang ghi xuống lời Kinh Thánh...Đó là những gì tôi đã viết ở đây, là những lời Kinh Thánh.

¹⁰⁴ Trong Lu-ca 1:52, Ma-ri nói, khi nàng được xúc dầu với Thánh Linh, Đức Thánh Linh giáng trên nàng, nàng nói, “Ngài đã tôn cao những kẻ thấp hèn.” Ma-ri nói điều đó, mẹ của Chúa Jê-sus, nói, “Ngài đã tôn cao những người có trình độ thấp.”

¹⁰⁵ Lu-ca cũng nói, “Những người dân thường nghe Ngài cách vui mừng.” Không phải giới—giới thượng lưu, các—các thần học gia, tiến sĩ luật và thần học; nhưng những người dân thường vui mừng nghe Ngài, những người có trình độ thấp.

¹⁰⁶ Xuyên suốt tất cả Kinh Thánh thiêng liêng, Sứ điệp cứu chuộc đã được ban cho bởi những người chần chiên và qua bầy chiên.

¹⁰⁷ Bây giờ tôi phải đến chỗ kết thúc, bởi vì chúng ta sắp đến lúc kết thúc. Tôi đang bỏ qua nhiều câu Kinh Thánh chỉ để tôi có thể đưa anh em đến suy nghĩ này.

¹⁰⁸ Xuyên suốt cả Kinh Thánh, sự cứu chuộc đã được tượng trưng qua những người chần chiên và bầy chiên. Đúng thế. Tất cả chúng ta đều đồng ý với điều đó. Tại sao? Đó là trong cái bóng và hình bóng. Và bất cứ thứ gì...Nếu tôi chưa bao giờ nhìn thấy bàn tay của mình, và tôi nhìn xuống bóng của bàn tay tôi ở đây, và tôi thấy tôi có năm ngón tay, Tôi sẽ biết rằng nó đang phản ánh; âm bản đang phản ánh một dương bản. Và đó là lý do tại sao Sứ điệp luôn đến với...sự cứu chuộc bởi chiên, vì ngay từ đầu...Và chính qua những con chiên, và bởi những người chần chiên mà Ngài đã bày tỏ chính Ngài. Tất cả là cái bóng và các hình bóng.

¹⁰⁹ Bây giờ chúng ta hãy nhìn vào lúc ban đầu. A-đam và Ê-va, đứng đó trước sự hiện diện của Đức Chúa Trời để nghe Sứ điệp của Ngài cho họ, họ quần da chiên bao quanh hông. Sứ điệp đầu tiên đã từng được nghe, được đưa ra trên một tấm da chiên đã chết, mà Đức Chúa Trời đã giết và bọc A-đam và Ê-va trong đó.

Sau khi họ cố gắng tạo ra tôn giáo của riêng mình bằng lá vả, điều đó không hiệu quả. Của lễ dâng bằng con chiên đã được thiết lập cho sự đền tội ngay từ thuở ban đầu, của lễ dâng bằng con chiên.

¹¹⁰ Bây giờ, chúng ta sẽ kết thúc phần này bây giờ, và cho anh em thấy lý do tại sao đó phải là những người chăn chiên; và tại sao nó phải như vậy, Ngài phải là một con chiên.

¹¹¹ Bây giờ, các nhà tiên tri của Cựu Ước khoác lên mình tấm da chiên (chúng ta biết điều đó, ừ-ừm), biểu thị đức tin của họ nơi Lời của Ngài về Chiên Con hoàn hảo sắp đến. Đó là lý do tại sao các nhà tiên tri.

¹¹² Bây giờ, Lời Đức Chúa Trời không đến với một nhà thần học, không có...người ấy—người ấy làm cho Nó lộn xộn. Đúng thế. Không có việc như đã từng nói...Anh em nói, “Chà, anh chàng này là một nhà thần học.” Điều đó chỉ đem anh ta xa rời khỏi Lời hơn là bất kỳ điều gì tôi biết. Hiểu không? Lời của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời không thay đổi, không bao giờ thay đổi. Bất cứ nơi nào trong Kinh Thánh, Lời của Đức Chúa Trời luôn luôn đến với các nhà tiên tri. Không phải các nhà thần học hay các tiến sĩ, mà là các nhà tiên tri! Và họ luôn luôn, mọi lúc, bị chối bỏ và từ chối.

¹¹³ Các nhà tiên tri cũng thường là những người chăn gia súc. Các nhà tiên tri quán mình trong tấm da chiên, bởi vì họ mặc da của con chiên họ đang chăn bầy. Và sứ điệp đầu tiên, cho một—một—một thể hệ bị định tội, là trên lớp da chiên. Các nhà tiên tri, tôi nói lại, mặc áo da chiên quán quanh mình, bởi vì họ đang làm chứng bởi điều đó, rằng họ tin rằng sẽ có một Chiên Con hoàn hảo cho của lễ hy sinh đó. Và Lời của Đức Chúa Trời đến với họ trên những tấm da chiên. Những người chăn gia súc này... hoặc những nhà tiên tri này thường là những người chăn gia súc. Áp-ra-ham là một người chăn gia súc. Y-sác là một người chăn gia súc. Gia-cốp là một người chăn gia súc. Môi-se là một người chăn gia súc. Đa-vít là một người chăn gia súc. Tất cả những người đại diện của Đức Chúa Trời thường thường là những người chăn bầy.

¹¹⁴ Bây giờ chúng ta sẽ tìm hiểu tại sao nó đến với những người chăn chiên. Họ biết chiên bơ vơ khi không có người chăn dắt dắt. Họ...một con chiên hoàn toàn bất lực, nó không thể tự đi một mình được. Đó là lý do Đức Chúa Trời ví sánh con tin Chúa của Ngài như bầy chiên. Họ phải được hướng dẫn. Nhưng hãy xem những gì đang hướng dẫn bạn! Đừng lấy một con dê, hẳn sẽ dắt bạn đến lò mổ. Chúa không bao giờ cho chúng ta một con dê, Ngài đã ban cho chúng ta Con của Ngài (Đức Thánh Linh) để hướng dẫn chúng ta. Ngài là Người Dẫn Đường của chúng ta, không phải một số người chăn gia súc nào đó do con người tạo ra, mà là một người chăn được Chúa ban cho người chăn nuôi chiên bằng thức ăn của chiên.

¹¹⁵ Bây giờ, anh em lấy một con heo, và anh em nói với con heo này, “Ta sẽ làm cho ngươi thành một con chiên.” Và anh em rửa nó. Và anh em sơn móng chân của nó, và—và vân vân. Và cho nó thức ăn như một con chiên, cho nó một loại—một phần ăn nào đó. Và anh em đặt nó trên sàn nhà hay bên ngoài trong...nơi đàn—đàn chiên, trong cánh đồng cỏ linh lăng hay thứ gì đó. Và nếu có một hố bùn ở bất cứ đâu, con heo đó sẽ đi thẳng đến hố bùn đó như nó có thể đi. Hiểu không? Tại sao? Là bởi vì bản chất của nó vẫn là một con heo.

¹¹⁶ Và đó là lý do mà các thành viên nhà thờ, ngày nay, đam mê những thứ của thế gian, đấy, là bởi vì bản chất của họ không được thay đổi. Họ sẽ ăn bất kỳ loại cám heo nào của giáo hội, thần học, nhưng Lời của Đức Chúa Trời thì họ không thể chịu đựng được Nó. Họ sẽ đi vào và lắng nghe Lời...

¹¹⁷ Anh em biết đấy, kẻ đạo đức giả lớn nhất trên thế giới, là một con quạ già. Trong Kinh Thánh, có hai con được thả ra khỏi tàu. Con quạ già ra đi và không bao giờ trở lại, bởi vì nó là một con kèn kèn, một kẻ ăn xác thối. Nó đậu trên xác của những xác chết và làm no bụng bằng xác chết. Nhưng khi quay bờ câu ra, bờ câu không chịu được mùi hôi thối đó, vì vậy nó quay trở lại nhà của Cha và Nô-ê, và đập cửa cho đến khi Nô-ê cho nó vào.

¹¹⁸ Bây giờ, một con quạ có thể bay ra đây và ăn thịt một con ngựa chết, cả ngày, và bay ra ngoài đồng và ăn ngũ cốc với chim bồ câu. Nhưng một chim bồ câu không thể bay qua đó và ăn trên

con ngựa chết, rồi ăn ngũ cốc; điều đó sẽ giết nó. Hãy xem, con chim bồ câu không có mặt, và nó không thể tiêu hóa được.

119 Và khi bất kỳ con bồ câu nào của Đức Chúa Trời, bất kỳ con bồ câu ăn Lờ hay con chiên nào, một con thú tinh sạch, khi anh em đưa cho họ những thứ của thế gian, họ biết rằng Chủ của họ đã nói, “Người nào yêu thế gian hay những điều thuộc về thế gian, thì tình yêu thương của Đức Chúa Trời thậm chí không ở trong người ấy.” Anh em cho nó điều gì đó nghịch lại với Lờ Chúa, nó không thể chịu được. Nhưng ma quỷ có thể lấy Điều đó và cả thế giới nữa, và gọi tất cả là của Đức Chúa Trời. Anh em không thể trộn lẫn dầu và nước, nó thật sự sẽ không hòa lẫn vào nhau.

120 Họ, tất cả những người chăn chiên này, họ biết chiên bơ vơ không có người chăn. Và họ là những người chăn chiên, và biết rằng nó phải được hướng dẫn.

121 Thật đáng tiếc khi thấy, ngày nay, họ cố gắng cho chiên ăn đồ ăn lỏng bông. Nhưng một con chiên sẽ không ăn nó. Không, thưa quý vị! Hãy xem, họ đang cố gắng cho chiên ăn, ở đó, cám heo. Và khi Lờ đến, họ đã quá quen với việc sa ngã, họ không biết Lờ. Và đó là những gì xảy ra ngày nay, khi điều giống như vậy đã được chứng thực và chứng minh rằng Đức Chúa Trời sẽ làm một điều nào đó. Rồi họ quá quen với đồ ăn lỏng bông, và được nuôi bởi cám heo, cho đến khi anh em...ồ, không có chuyện nói với họ, họ thật sự không chịu nghe Nó, thế thôi. Con chó...Kinh Thánh nói, “Giống như chó liếm lại đồ nó đã mửa, và heo lại lăn lóc trong vũng bùn, họ cũng làm vậy.”

122 Nghe Lờ, và trở lại ngay với cùng một vũng bùn cũ! Và nói, “À, đó là sự cuồng tín. Đừng tin điều như thế.”

123 Đức Chúa Trời...chiên ngày nay cũng vậy, họ phải tin cậy vào đồ ăn hằng ngày về Lờ. Họ sẽ không nhận bất kỳ phần ăn nào khác. Anh em không thể cung cấp cho họ một chế độ ăn uống giáo hội, một con chiên thực sự. Không! Không! Anh em đi đến, bảo họ, “Bây giờ nhìn xem, tất cả chúng ta sẽ hiệp cùng nhau. Đây, Chúa Jêsus đã cầu nguyện rằng tất cả chúng ta có thể là ‘một.’” Anh em vừa mới nghe điều giống như vậy tại Tucson cách

đây không lâu, cách đây một vài ngày, nhưng đó là một lời dối! Chúa Jê-sus không bao giờ cầu nguyện...Làm thế nào Ngài đã... Làm thế nào bạn có thể làm cho Lời lên án chính Nó, phản tác dụng lên chính Nó? Vậy thì Đức Chúa Trời không hơn bất kỳ người nào khác.

¹²⁴ Chúa Jê-sus phán, “Làm sao hai người có thể cùng đi chung trừ khi họ đồng ý với nhau?” Làm thế nào anh em sẽ lấy Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão và Công giáo, và kết hợp tất cả lại với nhau và trở thành một? Anh em có thể ở dưới một sự lãnh đạo của con người, nhưng Chúa Jê-sus phán, “Để họ được hiệp làm một như—như *Ta* và *Các người* là một.” Bây giờ, Ngài muốn tất cả chúng ta nên một trong Ngài là Lời! A-men! Nó đấy, “Một với Cha.” Và Cha là Con, thì giống nhau. Và đó là cùng một Lời, Lời đã bày tỏ, bày tỏ chính Nó trong ngày này cũng như Nó đã bày tỏ trong bất kỳ thời nào khác, để các bạn có thể là một.

¹²⁵ Chú ý, Ngài nói, “Như Cha đã sai Ta, Ta cũng sai các người.” Cha đã sai Ngài, hành động trong Ngài để xác nhận Lời. Và cũng chính Chúa Jê-sus đã sai dân của Ngài, đi vào trong những người mà Ngài đã sai; và phán, “Những công việc Ta làm, các người cũng sẽ làm.” Chắc chắn, Ngài cầu nguyện để chúng ta sẽ hiệp làm một; làm một với Ngài, không phải với một tổ chức. Không phải với một hệ thống, nhưng làm một với Đức Chúa Trời. Vì Đức Chúa Trời ở trong Lời Ngài là Một, và Chúa Jê-sus và Đức Chúa Trời là Một, và anh chị em và tôi và Lời phải là một. Đúng thế. Chúng ta phải là một trong sự đồng thuận với Lời. Không phải những gì người nào khác nói, đây không phải là sự giải thích riêng. Hãy nhận lấy Nó, những gì Nó nói, và tin Nó; và Đức Chúa Trời sẽ chứng thực Nó, và chứng minh rằng Nó đúng. Anh em nghĩ Nó chỉ dành cho các môn đồ, hãy nhận Lời Ngài cho điều đó, hãy đi thử nó một lần và thấy. Anh em sẽ tìm thấy nó sẽ làm việc cho anh em cũng y như Ngài đã hứa. Vâng, thưa quý vị!

¹²⁶ Họ sẽ không ăn đồ bỏ, họ phải ăn khẩu phần của chiên. Thánh Giăng 10 đã tuyên bố điều đó, “Chiên Ta biết tiếng Ta.” Và nếu Ngài là Lời, thì Ngài có loại Tiếng nào? “Chiên của Ta biết Tiếng Ta, chúng sẽ không theo người lạ.” Hiểu không? Chúa Jê-sus

phán, “Một tiếng nói lạ chúng sẽ không theo.” Vì vậy, chiên của Ngài không theo tiếng người lạ. Chúng sẽ không theo họ.

127 Các vị tiên tri, người chẵn chiên, và chiên, tất cả đều làm chứng về sự đến.

128 Bây giờ hãy xem Đức Chúa Trời không thay đổi trong các kế hoạch không thay đổi của Ngài trong Lời Ngài ngày nay. Bây giờ hãy suy nghĩ một vài phút: Lời không thay đổi.

129 Bây giờ nhìn xem! Nếu—nếu Môi-se đến với sứ điệp của Nô-ê, nó sẽ không có tác dụng. Nếu Giăng Báp-tít đến với sứ điệp của Môi-se thì sẽ không tác dụng. Nếu Chúa Jêsus đến với sứ điệp của Môi-se hay Nô-ê, nó sẽ không có tác dụng. Và Wesley đến với sứ điệp của Luther, nó sẽ không hiệu quả. Nếu Lễ Ngũ Tuần đến với sứ điệp Wesley, nó sẽ không tác động; chúng ta vừa nghe điều đó làm chứng. Bây giờ, Đức Chúa Trời tiếp tục hành động. Chỉ quan sát Lời, anh em thấy chúng ta đang ở đâu.

130 Thế thì tại sao thông báo đầu tiên của những người chẵn chiên không nên...Nếu tất cả những nhà tiên tri này, tất cả những con người vĩ đại này đều là những người chẵn chiên, thì tại sao Đức Chúa Trời (Đấng không thay đổi) lại thay đổi phương pháp của Ngài ngay tại đây, và đưa Nó đến cho các nhà thần học? Chính là những người chẵn chiên. Sự xuất hiện của Chiên Con hoàn hảo, của lễ chuộc tội, phải đến với người chẵn chiên.

131 Người chẵn chiên biết chiên của mình hơn ai hết. Không có một ai biết con chiên giống như người chẵn bầy, người được huấn luyện cho điều đó. Người cũng biết loại thức ăn gì chúng sẽ ăn. Chúng...người biết chiên sẽ ăn món gì và người biết chiên mình bởi những gì chúng ăn. Sự...anh em thấy một con chiên đi ra đến chuồng heo và bắt đầu ăn đồ bỏ, anh em nói, “Đuổi con ăn xác thối đó đi.” Hiểu không? Vì vậy Đức Chúa Trời biết nơi để sai chúng đến.

132 Bây giờ chúng ta hãy nhắc đến một trong những nhà tiên tri chẵn chiên vĩ đại của Đức Giê-hô-va, để xác nhận rằng Đức Chúa Trời ở trong những vị tiên tri này dưới tấm da chiên. Hãy xem nào. Đầu tiên, chúng ta sẽ nhắc đến Môi-se. Hãy nhìn xem ông. Chức vụ của ông sẽ cho chúng ta thấy Đức Giê-hô-va trong vị tiên

tri chần chiên của Ngài. Bây giờ, chúng ta sẽ chỉ đơn cử có thể một người, nếu có thời gian, trong khoảng mười phút tới. Chúng ta sẽ lấy hai trong số họ, nhưng có lẽ một người sẽ ổn thôi.

¹³³ Mô-i-se; Đức Giê-hô-va bày tỏ chính Ngài tại đây trong vị tiên tri chần chiên này. Ông đã được ban cho ba sự ban cho để chứng thực chức vụ của ông và kêu gọi những bậc trưởng lão của Y-sơ-ra-ên đến Pha-ra-ôn. Bây giờ hãy để ý vị tiên tri chần chiên này. Ngài luôn luôn ban cho các nhà tiên tri của Ngài dấu hiệu siêu nhiên để minh chứng rằng chính Đức Chúa Trời ở trong họ; vì không thể có sự hiện diện của Đức Chúa Trời mà không có những điều siêu nhiên xảy ra. Không bao giờ Đức Giê-hô-va xuất hiện mà không có dấu hiệu siêu nhiên theo sau Ngài. Phải là như vậy. Vì vậy Ngài luôn tự chứng minh rằng Ngài ở cùng các tiên tri này, bằng cách xác nhận những gì họ đã nói tiên tri, nếu nó phù hợp với Lời Ngài.

¹³⁴ Bây giờ, đầu tiên—dấu hiệu đầu tiên Ngài ban cho...nhà tiên tri-người chần chiên này (hãy nhìn), đã biến cây gậy của mình thành một con rắn.

¹³⁵ Thứ hai, bàn tay của ông đã biến thành bệnh phong cùi.

¹³⁶ Thứ ba, lấy nước từ sông Nin ở Ai Cập, và biến nó thành máu.

¹³⁷ Bây giờ, Ngài ban cho ông ba dấu hiệu để chứng minh cho Ai Cập, cũng như cho Y-sơ-ra-ên, rằng ông là Lời được phán của Đức Chúa Trời.

¹³⁸ Bây giờ, hãy nhớ rằng, Mô-i-se đã kêu gọi sự sáng tạo! Đúng thế. Ông đã nhặt đất và ném lên không trung, nói, “Hãy để cho bọ chết đến,” và bọ chết đã đến. Nói, “Hãy để cho ruồi đến,” và ruồi đến. “Hãy để ếch nhái đến,” và ếch nhái đến. Ông đã đưa vào sáng tạo! Bây giờ, một người không thể sáng tạo, nhưng điều đó đã không ở với con người ngay từ đầu. Đó là Đức Giê-hô-va trong vị tiên tri-người chần chiên của Ngài! A-men!

¹³⁹ Hãy xem! Dấu hiệu thứ ba Ngài ban cho ông không liên quan đến nghề nghiệp của ông, nó cũng không liên quan đến con người của ông; dấu hiệu thứ ba của ông. Chú ý, hai dấu hiệu đầu tiên liên quan đến ông, bản thân ông và nghề nghiệp của ông. Và chúng là hai dấu hiệu duy nhất mà Kinh Thánh nói rằng

“có một tiếng nói.” Dấu hiệu khác không có tiếng nói. Nhưng hai dấu hiệu được ban cho từ chính người của ông, và cho dân sự của ông, đều có tiếng nói. Nhưng dấu hiệu thứ ba, bây giờ hãy chú ý, nó đã được ban cho...dấu hiệu, dấu hiệu thứ ba, là dấu hiệu của sự chết: nước biến thành máu. Nếu là anh em—nếu anh em—nếu máu của bạn biến thành nước, thì anh em sẽ chết. Và nơi nào có máu, đổ máu, là dấu hiệu của cái chết; Pha-ra-ôn cũng vậy. Thứ ba là biến nước sông Nin thành máu, là để cho thấy—để cho thấy Sự điệp của ông cho Pha-ra-ôn rằng Đức Chúa Trời của chúng ta là Đức Chúa Trời ở trên sông Nin, trên thần của sông Nin. Ngài là Đức Chúa Trời trên mọi sự, và Ngài sẽ đem sự chết đến cho quốc gia đó. Và đó là dấu hiệu của huyết. Ồ, chao ôi! Dấu hiệu trực tiếp của sự chết: huyết!

¹⁴⁰ Nhưng hai dấu hiệu kia có những tiếng nói tiên tri. (Tôi—tôi—tôi hy vọng giờ đây anh em đang đọc, để hiểu ẩn ý, những gì tôi đang nói.) Nhưng hai dấu hiệu kia có tiếng nói tiên tri cho Y-sơ-ra-ên về tương lai của họ. (Đối với anh em mà đã ở trên núi cách đây không lâu, khi tảng đá được ném lên.)

¹⁴¹ Bây giờ, và đi...người sẽ thay đổi thiên nhiên, để làm cho nó phù hợp với chúng. Hãy xem cây sào, hãy xem con rắn, hãy xem Biển Đỏ, và bất cứ điều gì Ngài đã làm, bây giờ. Hãy nhìn cây gậy của người chẵn chiên đang mở đường cho chúng đi. Cây gậy trong tay người chẵn chiên đã bỏ qua mọi điều thần học và tất cả những điều mà các thầy tế lễ đã nói, và cây gậy của người chẵn chiên đó đã dẫn họ đi thẳng qua mọi điều không thể được (đối với con người). Khi Pha-ra-ôn cố để nghĩ rằng “những thác nước lớn phun lên trên những ngọn núi và ném tung nước, rồi hóa thành huyết,” thì Đức Chúa Trời giáng mưa lửa ra từ trời. Và Ngài đã làm mưa đá từ trời rơi xuống, và Ngài—và Ngài mưa chấy rận trên trái đất, và mọi thứ.

¹⁴² Ngài đã làm gì? Bởi cây gậy của người chẵn bấy đó, không phải là một—một cuốn sách giáo khoa, không phải ý tưởng của nhà thần học, nhưng là cây gậy của người chẵn chiên! Chúng ta sẽ đến với nó sau một phút nữa; cây gậy của người chẵn chiên, Ngài đã làm điều đó. Không phải là một—một cuốn sách cầu nguyện của giáo phái, nhưng là cây gậy của người chẵn bấy.

Cây gậy của người chăn bầy hướng dẫn bầy chiên của mình, dọn đường cho chúng đi về phía Lời đã hứa trong xứ. Thật là một điều đẹp đẽ đó là ngày hôm nay, có Cây Gậy của Người Chăn Chiên, ngày nay, đang hướng dẫn chiên của Ngài vào miền Đất Hứa; bỏ qua tất cả thuyết thần học và mọi thứ khác của thế gian này, và những thứ thuộc về thế gian, và các giáo phái, mọi thứ; mở đường, chứng minh Lời Ngài là Lẽ thật; Cây Gậy của Người Chăn Chiên đang đi trước.

¹⁴³ Và để ý, cũng chính cây gậy của người chăn bầy đó đang hướng dẫn chiên...Anh em tin điều đó không? Chắc chắn ông đã hướng dẫn chiên, ông đã giải cứu họ ra khỏi Ai-cập với cây gậy đó trong tay mình. Chúng ta có thể nói nhiều hơn nữa về điều đó. Nhưng để đạt được điểm nổi bật, ông đã hướng dẫn bầy chiên và đưa đến sự phán xét trên kẻ thù Nó! Cũng cùng cây gậy đó đã trở nên một nguồn phước cho một người, trở thành một sự rửa sạch cho những người khác. Cũng cùng dòng nước (của sự rao giảng của Nô-ê) đã cứu ông, đã định tội thế gian. Cũng cùng cây gậy dẫn Y-sơ-ra-ên vào trong miền đất hứa đó, đã định tội những người không chịu theo người chăn bầy tiên tri. Đúng vậy, trở thành một cây gậy phán xét.

Thiên nhiên; hãy chú ý cách Đức Chúa Trời phán trong thiên nhiên của Ngài. Nếu chúng ta thực sự có thời gian. Tôi đã viết một ghi chú ở đó: Đức Chúa Trời nói trong thiên nhiên của Ngài. Chúng ta không có thời gian để chứng minh điều đó.

¹⁴⁴ Nhưng chứng minh sau này, bởi con rắn bằng đồng trên cây gậy của người chăn chiên (ông đã quấn con rắn này, trong đồng vắng), điều này nói lên một sự chuộc tội thực sự sẽ đến cho bệnh tật và tội lỗi.

¹⁴⁵ Chính cây gậy đó đã biến thành con rắn trước Pha-ra-ôn, và cũng Pha-ra-ôn đó đã cố gắng bắt chước bởi những tay phù thủy. Và các Pha-ra-ôn hiện đại ngày nay cũng vậy, và những kẻ giả mạo, những kẻ mạo danh xác thịt của Sử điệp, cố gắng bắt chước điều tương tự mà không biết nó đến từ đâu; và ném Nó vào một số giáo phái nào đó, khi Nó tự do khỏi điều đó như không khí không bị dồn nén. Chắc chắn! Nhưng hãy cố gắng bắt chước, tạo nên một sự bắt chước.

146 Nhưng, để ý, cũng cây gậy của người chẵn chiên đó đã nuốt chửng những con rắn khác. Những con rắn chúng ở đâu? Chúng là những ngọn roi trên sàn nhà, chỉ có một ngọn roi được nhặt lên. “Trời đất sẽ qua đi,” Chúa Jêsus đã phán, “nhưng Lời Ta sẽ không qua đâu.” Phán về sự chuộc tội thực sự đến vì tội lỗi.

147 Ngoài ra, tương lai của Y-sơ-ra-ên được dâng...và ở đó tôi đã nói về Y-sơ-ra-ên, bây giờ trong tương lai...Tại đó họ được ban cho sự giải cứu khỏi ách nô lệ của sự chết bởi một người chẵn chiên tiên tri. Họ được mang ra khỏi ách nô lệ bởi một người chẵn chiên-tiên tri với một cây gậy. Hiểu không? Đó là đang nói về Đấng Giải Cứu tương lai của Y-sơ-ra-ên, khỏi sự chết và địa ngục, bởi một Tiên Tri-Đấng Chẵn Chiên mà chúng ta sẽ nói đến.

148 Bây giờ, với tất cả những điều đó...tất cả như chúng ta biết Y-sơ-ra-ên, đã không nhận được Lời của vị tiên tri chẵn chiên, tất cả Y-sơ-ra-ên đã không nhận được Nó. Bây giờ, để ý, họ phàn nàn. “Ồ,” khi ông đang thi hành phép lạ, “ông ấy là một người tuyệt vời,” nhưng khi đến với Sứ điệp của ông, “điều đó thì khác.” Tất cả những dấu hiệu vĩ đại theo sau một sứ điệp mới. Chúng ta biết điều đó. Trong đồng vắng, họ phàn nàn, trong đồng vắng, và hàng ngàn người đã chết. Thành thật mà nói, chỉ có hai người trong số họ đã từng đi qua đã được cứu trên hai triệu rưỡi, hai người trong hai triệu rưỡi.

149 Anh em nói, “Điều đó...Điều gì đã xảy ra cho họ?” Họ đã chết Đời đời.

150 “Tất cả họ, hả Anh Branham?” Chúa Jêsus đã phán vậy.

151 Họ nói rằng, “Tổ phụ chúng tôi ăn Ma-na trong đồng vắng, và họ uống từ Vầng Đá.”

152 Và Ngài...Chúa Jêsus phán, “Và họ, mọi người, đã chết,” bị phân rẽ Đời đời, đấy, mọi người.

153 Để ý họ đã phàn nàn về đường lối sấm sẩn của Đức Chúa Trời, là lý do khiến họ chết. (Bây giờ, cẩn thận, đừng bỏ lỡ vài nhận xét cuối cùng này.) Họ phàn nàn! Điều gì đã khiến họ chết trong đồng vắng, họ phàn nàn về đường lối sấm sẩn của Đức Chúa Trời: bởi Sứ điệp của một người, một vị tiên tri, sự lãnh đạo của một người. Hãy nói cho tôi biết khi nào Đức Chúa Trời

sử dụng một nhóm để lãnh đạo. Anh em sẽ không tìm thấy nó trong Kinh Thánh. Một người, họ...Lời đã đến với Môi-se!

154 Cô-rê; tất cả chúng ta đều biết rằng ông—ông đã tụ tập lại và phản nân về Đức Chúa Trời không công bằng, làm một điều như thế, làm cho một người với một Sứ điệp. Ông ta nói, “Tất cả chúng ta đều thánh. Tại sao chúng ta không thể có một giáo phái? Và tại sao chúng ta không thể có...lập nên *điều này*, và làm *điều này*, và làm *điều kia*?”

155 Đức Chúa Trời bảo Môi-se, “Hãy phân rẽ chính mình ngươi ra khỏi nó, Ta đã chịu đựng đủ rồi.” Nên nhớ, Giu-đe cũng nói giống như vậy, trong những ngày sau rốt. Đúng vậy, “Họ đã chết vì những lời tham lợi của Cô-rê.” Chúng ta cũng biết những gì đã xảy ra với Cô-rê và những—và những người còn lại đã nghi ngờ Lời Đức Chúa Trời và sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời về một người trong chức lãnh đạo: mọi người trong họ đã chết.

156 Bây giờ, chúng ta sẽ chú ý đến Đức Chúa Trời trong vị tiên tri chân chân, bày tỏ những kế hoạch tương lai của Ngài trong tiếng dấu hiệu tiếp theo. Bây giờ, hãy xem. Chúng ta thấy nó ở đó, bây giờ hãy xem nó trong dấu hiệu tiếp theo.

157 Bây giờ, hãy chú ý, ông đã được sai đến các anh em của mình trong tình trạng nô lệ, dưới sự nô lệ, với một Sứ điệp giải cứu, với một dấu hiệu được Đức Chúa Trời ban để chứng minh cho những lời tuyên bố của Ngài. Y-sơ-ra-ên đi vì Sứ điệp của người, họ tin Nó, mỗi người trong số họ, nhưng vào lúc chiều tối...Họ đã đi vì phép lạ của ông, nhưng vào buổi tối khi họ...ông đã đưa ra Sứ điệp của mình, “Nó thật là khác hẳn.” Tất cả những ai không tin vào Sứ điệp đó, đều đã chết. Đúng thế. Sứ điệp là gì? Sứ điệp là sự phán xét sắp tới. Vào lúc chiều tối, Đức Chúa Trời đi khắp trại quân Y-sơ-ra-ên để xem dân sự có tin Sứ điệp của vị tiên tri chân chân của Ngài không; và tất cả những người không tin Nó, bị hư mất.

158 Bây giờ hãy để ý, chúng ta sẽ mang nó đến cho Đấng Chấn Chiên Vĩ Đại chỉ trong giây lát nữa. Hiểu không? Chú ý chức vụ của Đấng Chấn Chiên Tiên Tri Lớn. Những phép lạ của Ngài, mỗi nhà thờ mở cửa và sẽ tiếp nhận Ngài. Họ muốn những người

đau ốm của họ được chữa lành. Họ muốn làm những điều vĩ đại. Sự ái mộ Ngài thật lớn. Nhưng khi chiều đến, một ngày sau khi Ngài đã biến nước thành rượu, và cho hàng ngàn người ăn, bánh, và đã thực hiện những phép lạ, Ngài bắt đầu ngồi xuống và nói chuyện với họ. Và Ngài phán với họ, “Ta và Cha Ta là một. Tại sao các ngươi nói, ‘Hãy chỉ Cha cho chúng tôi?’”

159 “Ồ, anh em! Người này tôn chính mình ngang bằng với Đức Chúa Trời?” Thật nhiều quá cho tư tưởng giáo hội của họ. Nhưng đó là Lẽ thật, Ngài là! Hiểu không? Nhưng khi họ làm thế, nhiều người đã không theo Ngài.

160 Rồi Ngài quay lại và nói, “Trừ khi các ngươi ăn Thịt của Con Người, và uống Huyết Ngài, thì các ngươi chẳng có Sự sống trong các ngươi đâu.”

161 Bây giờ, anh em nghĩ một người trí tuệ, khôn ngoan sẽ nghĩ gì? Tôi tưởng tượng những thầy tế lễ mà đã mời Ngài vào trong đền thờ đã rất—rất xấu hổ về—về họ vì có Ngài ở đó. “Nghĩ rằng một người sẽ đứng lên và nói một điều giống như thế, ‘Trừ phi các ngươi ăn Thịt Ta, và uống Huyết Ta.’” Nói, “Đây là một con người ma cà rồng, xem, ‘Ăn Thịt Ta và uống...’”Ồ, anh ta là một kẻ ăn thịt người. Các anh những người giỏi suy nghĩ sẽ...các anh sẽ tránh xa một kẻ điên giống như thế.”

162 Ngài không bao giờ giải thích Nó, Ngài chỉ nói Nó! Ngài làm thế để họ vấp phạm, để phân rẽ chiên của Ngài với dê. Ngài đã làm điều đó để đưa họ ra. Và rồi không một ai muốn hợp tác với Ngài. Từ đó trở đi họ không còn có sự hợp tác nào nữa. Hiểu không?

163 Hãy lưu ý, vào lúc chiều tối, Đức Chúa Trời đi khắp các trại quân để xem ai đã tin. Và Ngài đã làm điều tương tự trong thời của Đấng Chặn Chiên Vĩ Đại. Hãy chú ý chức vụ của Vị Tiên Tri—Người Chặn Chiên Vĩ Đại, nhưng hãy lưu ý điều này, đối với những người tin vào Sứ Điệp của Ngài, nhưng không...Sứ điệp tối nay này, họ sẽ không tin Nó. Họ sẽ không tin rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Họ muốn biến Ngài thành một người tử tế. Họ muốn biến Ngài thành một vị tiên tri. Ngài là một người tốt, và Ngài là một Đấng Tiên Tri, nhưng Ngài còn hơn thế nữa. Đó là

lời dạy chung ngày nay, rằng “Ngài chỉ là một người tốt, ngài là một nhà tiên tri.” Ngài không thiếu điều gì của Em-ma-nu-ên! Ngài là Đức Chúa Trời được bày tỏ trong Chúa Jêsus Christ, Con Ngài, làm cho Ngài và Cha nên một. Đó là tất cả những gì Ngài có thể là.

¹⁶⁴ Xa-cha-ri 14:7, tôi có thể nói điều này, nói về Ánh sáng buổi chiều tối và Sứ điệp một lần nữa vào thời kỳ cuối cùng. Anh em có để ý điều đó không? Nhiều người theo Môi-se, đã thấy Trụ Lửa mà đã xác nhận ông trên Núi Si-nai. Ngài đã làm chứng về, và đã phán về Trụ Lửa này đang ở trong bụi gai và đã nói với ông Sứ điệp này, nhiều người trong họ sẽ không tin Nó. Nhưng tất cả những ai theo ông ra khỏi Ai Cập (ra khỏi thế gian và vượt qua biển ngăn cách, và đi vào đồng vắng), thấy cùng một Trụ Lửa (mà ông đã nói đến) chứng minh vị tiên tri chần chiên đó là người chần của chiên. Họ đã thấy Nó, và nhiều người trong họ vẫn không tin sau khi họ thấy Nó.

¹⁶⁵ Một lần nữa, hãy lưu ý rằng, Đức Chúa Trời không bao giờ thay đổi, Đấng Tiên Tri-Đấng Chần Chiên Lớn, đưa những người ở lại bên Ngài và với chức vụ của Ngài đến Núi Ô-li-ve; Đấng Chần Chiên Tiên Tri, Đấng mà chúng ta đang nói đến, Chúa Jêsus. [Băng trống—Bt.]...?...và đã nghe Cha (cũng là Trụ Lửa đó) chứng thực Ngài, mà đã chứng thực Môi-se.

¹⁶⁶ Cũng cùng Đức Chúa Trời mà Môi-se đã nói về, đã đến trên Môi-se và đã chứng minh bởi Trụ Lửa rằng Ngài là Giê-hô-va đang dẫn dắt Môi-se. Đức Chúa Trời đang ở trong vị tiên tri chần bày của Ngài.

¹⁶⁷ Tại đây Ngài đã lấy Tiên tri Người Chần Chiên khác, Đấng Tiên tri Lớn, Chiên Thật, Chúa Jêsus, lấy ba người được chọn, và đưa họ lên đỉnh Núi Ô-li-ve, và ở đó Chúa Jêsus được chứng thực. Và thậm chí Chính Ngài đã được biệt ra khỏi tất cả những người khác, phán, “Đây là Con yêu dấu của Ta, hãy nghe Người!” Và khi họ nhìn lên, họ không thấy ai ngoài Chúa Jêsus mà thôi. Đúng thế. Ngài là Đấng ấy. Bây giờ, như tôi biết, điều ấy đã giải quyết xong. Hiểu không?

¹⁶⁸ [Băng trống—Bt.]...?...[Băng trống.]...?...khuôn mặt. Môi-se đã ở trong sự hiện diện của vinh quang Shekinah trên Núi Sinai. Nó đã thay đổi khuôn mặt của ông. Khi ông xuống núi, ông phải— phủ một tấm khăn mỏng trên mặt ông, Môi-se vị tiên tri chẵn bảy; người mà Giê-hô-va ở trong, trong một phần, chỉ một phần, gương mặt của ông. Ông có Lời trong miệng mình.

¹⁶⁹ Nhưng để ý, khi Đấng Chẵn Chiên Vĩ đại ở trong sự hiện diện của Sự Vinh Quang Chúa. Điều đó đã tạo nên điều gì? Nó đã thay đổi toàn bộ diện mạo của Ngài. Ngài không chỉ là một phần của Đức Chúa Trời, Ngài là tất cả của Đức Chúa Trời! Ngài là Em-ma-nu-ên.

Tại sao phải là những người chẵn chiên?

¹⁷⁰ Hãy nhìn! Xem đó, bây giờ, Đức Chúa Trời Toàn Năng đã vẽ... đã vẽ chân dung chính Ngài, đúng hơn là, trong Môi-se vị tiên tri chẵn chiên. Hãy xem cách Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài. (Đây là nhận xét cuối cùng của tôi.) Hãy xem ông, đang đứng được xức dầu trong sự hiện diện của Trục Lửa! Không có ai trên ngọn núi cả trừ Môi-se và Đức Giê-hô-va. A-men! *A-men* có nghĩa là “xin được như vậy.”

¹⁷¹ Xem nào! “Hãy đặt tay người vào lòng người!” Nhưng, quan sát dấu hiệu thứ hai này bây giờ với một tiếng nói. “Đặt tay người vào ngực.” Chúng ta không có lý do gì để tin rằng Môi-se thuận tay trái, vì vậy ông ấy phải đặt tay phải vào ngực, vì hầu hết đàn ông đều thuận tay phải. Ông đưa tay phải...Bây giờ hãy xem! Thật là một bức tranh tuyệt vời chúng ta thấy tại đây, về Đức Giê-hô-va trong Môi-se vị tiên tri-chẵn chiên! Môi-se đại diện cho Đức Chúa Trời, bởi Đức Chúa Trời ở trong Môi-se. Xem ông đặt tay mình... “Tay vào ngực của người.” Thật là một dấu hiệu!

¹⁷² Bây giờ, ông đứng tại đó, giữ tay phải ông trên trái tim của ông (đang đứng giống như thế này) nơi các bí mật của sự cứu chuộc đã được giấu kín kể từ khi sáng thế. Đây là lý do tại sao những người chẵn chiên. Chúa Jêsus là cánh tay phải của Đức Chúa Trời, tất cả chúng ta đều biết. Đó là Môi-se đang miêu tả Ngài một cách chính xác. Ngài nắm giữ những bí mật của Cha, và đã cho chúng ta thấy chúng. Để ý, xem ông rút tay phải từ lòng

mình bị phủ đầy bệnh phung chết người. Điều đó đã tỏ cho thấy Đức Chúa Trời sẽ làm gì với Tay Hữu của Ngài. Để ý, bệnh phung không chữa được. Một lần nữa, hãy lưu ý, nó không chỉ là bệnh phung bình thường, nó đang ở giai đoạn cuối, trắng như tuyết; bàn tay của ông đã bị đánh bởi một thứ khủng khiếp. Chắc hẳn Mô-se đã cảm thấy thế nào khi ông rút tay phải ra khỏi lòng mình, ra khỏi ngực mình, và tay ông đã bị bệnh phung! Bệnh phung tượng trưng cho tội lỗi, vô phương cứu chữa, và đặc biệt là ở giai đoạn cuối.

¹⁷³ Và, thưa anh em, đó là nơi thế giới đã ở khi Đức Chúa Trời rút Bàn Tay Phải của Ngài ra khỏi lòng Ngài! Thế giới bị đánh bởi căn bệnh phong hủi chết người, và không có cách chữa trị nào cho nó. Tồi nay cũng vậy, vì họ sẽ không nhận được phương thuốc. Phương thuốc đã được thực hiện tại Đồi Sọ, nhưng người ta muốn dùng một số đơn thuốc do con người lập ra thay cho đơn thuốc của Đức Chúa Trời về tội lỗi.

¹⁷⁴ Hãy lưu ý nó không bao giờ xảy ra từ từ, như quá trình của bệnh phung, nhưng đột ngột! Khi ông kéo tay, nó bị quở, nó bị phủ đầy phung. Lưu ý những gì Đức Chúa Trời đã phán, “Bây giờ, người sẽ không dần dần sa vào tội lỗi; nhưng ngày mà người ăn, ngày đó người chết.” Và đúng vậy, “Ngày người ăn nó.”

¹⁷⁵ Để ý, chính là người chẵn chiên tiên tri mà đã tự đánh mình. Ông đã nhận, bởi mạng lệnh của Đức Chúa Trời, đặt tay của chính mình vào lòng mình, và kéo nó ra bị phủ đầy phung. Người chẵn chiên-tiên tri đã tự mình làm điều đó. Và Đấng Chẵn Chiên Lớn-Tiên Tri, Chúa Jêsus, chính Ngài cũng đã làm điều đó, “Ta phó chính sự sống của Ta, không ai có thể lấy nó khỏi Ta.” Ngài là Đấng Chẵn Chiên Lớn, Đấng Chẵn Chiên-Tiên Tri Lớn, “Không ai lấy nó khỏi Ta, Ta Tự làm điều đó.” Lưu ý rằng nó không đến dần dần, nó đến trong một phút. Đấng Chẵn Chiên Lớn, chính Ngài, đã gánh lấy tội lỗi của chúng ta và tự đánh Ngài, nhận lấy tội lỗi của chúng ta và đặt nó trên chính Ngài. Chẳng lạ gì nhà thơ đã viết:

’Giữa những tảng đá đang xé nát và bầu trời tối
sầm lại,
Cứu Chúa của tôi gục đầu và chết;

Tấm màn mở toang lộ ra con đường
Đến niềm vui của Thiên đàng và ngày bất tận.

¹⁷⁶ Bí mật đó đã ở trong lòng của Đức Chúa Trời tất cả những năm này, được bao phủ bởi tay phải của Ngài, Chúa Jêsus. Đấng Chấn Chiên Lớn đã gánh lấy tội lỗi của chúng ta vì chúng ta. Ê-sai 53:6, nói, “Ngài đã bị thương vì sự vi phạm của chúng ta. Ngài đã bị bầm dập vì sự gian ác của chúng ta. Bởi sự sửa phạt Ngài chịu chúng ta được bình an. Và bởi lần roi Ngài chúng ta được lành bệnh.” Sự bí mật về sự chữa lành của Đức Chúa Trời nằm trong lòng Chúa Jêsus Christ, hay Đức Chúa Trời, Ngài đã ở bên phải Đức Chúa Trời, đó là Chiên duy nhất mà giữ trong lòng Ngài sự bí mật. Đó là lý do tại sao những sự báo trước của Nó phải luôn là một con chiên! Đầu tiên là một con chiên, cuối cùng là một con Chiên. Đó là lý do Nó đã phải đến một người chấn chiên, để biết cách chăm sóc Chiên mình. Anh em hiểu được Điều đó chứ? Lưu ý, “Ngài đã vì sự vi phạm của chúng ta mà bị thương, vì sự gian ác chúng ta mà bị vết, bởi sự sửa phạt Ngài chịu chúng ta được bình an.”

¹⁷⁷ Để ý, nó đến nhanh; và nó rời đi nhanh chóng, ngay sau khi bàn tay phải được rút ra khỏi ngực lần thứ hai. Căn bệnh chết người đã biến mất khi ông rút nó ra lần thứ hai. Và khi Đấng Chấn Chiên Lớn, Đấng Tiên Tri-Chiên, khi Ngài phán...Trên cây thập tự Đồi Sọ, khi Ngài đã trả sự hình phạt tội lỗi cho hết thảy chúng ta, Ngài phán, “Xong rồi.” Tội lỗi đã chấm dứt, hình phạt đã được trả xong, các khoản nợ đã được thanh toán! Nó đã không mất một năm, hoặc cuối cùng đã đến vào thời của nhà cải cách nào khác hoặc điều gì đó, nó đã được hoàn thành ngay lúc đó!

¹⁷⁸ Tội lỗi đến trong một khoảnh khắc, do vi phạm Luật pháp của Đức Chúa Trời, do phá vỡ một Lời. Tối nay, thưa anh em đồng lao của tôi, linh hồn của anh em được treo khỏi âm phủ trên một sợi xích. Và dây xích đó không phải là sự giảng dạy của một chủng viện thần học nào đó, dây xích đó không phải là giáo phái nào đó hay tín điều nào đó mà anh em đang sống theo, dây xích đó là Lời Đức Chúa Trời! Chúa Jêsus đã ban cho nhân loại Lời Ngài để sống, và Ê-va chỉ phá vỡ một mắt xích nhỏ của Nó.

Và...bất kỳ sợi xích nào không mạnh hơn mắt yếu nhất của nó. Khi anh em lấy ra một Lời...Đó là phần đầu của Quyển Sách.

Chúa Jêsus đã đến giữa Quyển Sách, và phán, “Con người không chỉ sống nhờ bánh mà thôi, nhưng bởi mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Đó là phần giữa của Sách.

Phần cuối Sách, Ngài phán, “Hễ ai bớt một Lời (dịch sai một Lời), lấy một Lời ra khỏi Đây, Ta sẽ lấy phần của người đó ra khỏi Sách Sự sống.” Anh em đang vượt qua âm phủ, lưng lơ trên Lời Đức Chúa Trời. Anh em đừng để cho ai đó nhồi nhét điều gì đó vào trong anh em mà không phải CHÚA PHÁN NHƯ VẬY!

¹⁷⁹ Ồ, tôi thấy...Ồ, họ nói, “Chắc chắn, tất cả chúng tôi đã làm. Tất cả chúng tôi đã làm!” Đó có thể là điều mà các thầy tế lễ thượng phẩm và họ đã nghĩ vào thời của Đấng Chấn Chiên Lớn. Đó là những gì Ê-va đã nghĩ. Đó là những gì Sa-tan đã bảo nàng, “Chắc chắn Đức Chúa Trời sẽ không.” Nhưng Ngài đã làm, vì Ngài đã phán Ngài sẽ làm. Và đó là lý do Ngài sẽ làm điều đó một lần nữa ngày hôm nay.

¹⁸⁰ Không có gì ngạc nhiên, như Ngài đã phán, “Như đã xảy ra vào thời Nô-ê, trong đó tám linh hồn được cứu, bởi nước, sự đến của Con người cũng sẽ như vậy.” Xem đó, rất ít, “Vì cổng thì chật, và đường dẫn đến Sự Sống thì hẹp, và sẽ có ít người sẽ tìm được Nó.” Đúng thế. “Vì đường rộng thì dẫn đến sự hủy diệt, kẻ vào đó cũng nhiều.”

¹⁸¹ Khi Đấng Chấn Chiên Lớn bị đánh đập, Đấng Tiên Tri Chiên Lớn, sau khi Ngài bị đánh đập ở đó, Ngài phán, “Xong rồi!” Và phút đó, ngay khi Đấng Chấn Chiên này bị đánh, nó đã kết thúc. Tội lỗi đã được giải quyết, không còn tội lỗi nữa. Họ trong sạch, hình phạt đã được trả. Những tín hữu có tên được ghi trong Sách Sự Sống, đã được định trước từ buổi sáng thế, nó đã hoàn thành điều đó ngay chính phút mà Chúa Jêsus phán nó đã xong rồi. Ngài, Đấng Chấn Chiên Lớn đó, đã đến vì chiên của Ngài. Mọi việc đã xong, tay phải của Đức Chúa Trời bị rút ra khỏi ngực Ngài, bị đánh đập. Rồi vào lễ Phục Sinh, Ngài đã trở lại (a-men), làm sống lại nó trong lòng Ngài, và mở rộng nó xuống cho đến anh chị em và tôi, dưới hình thức Lời của Ngài, để cứu chuộc

chúng ta trở lại khu vườn nguyên thủy mà tội lỗi đã đưa chúng ta ra khỏi đó. Bí mật giấu kín của trái tim vĩ đại Ngài đã được bày tỏ bởi Người Chặn Chiên-Tiên Tri. Nó đã được bày tỏ bởi Đấng Chặn Chiên, Người Chặn Chiên-Tiên Tri.

¹⁸² Thảo nào ngày đó núi nhảy lên và reo hò. Thảo nào mặt trời giấu mặt hét lên vì sung sướng. Không có gì ngạc nhiên khi tất cả thiên nhiên tan vỡ; gió lay cây cối rung rinh và lay động, và mừng rỡ, và nhảy nhót. Chúng đã trông thấy Đấng Chặn Chiên-Tiên Tri, trên ngọn núi, cứu chuộc mọi tên trong Sách Sự Sống. Và chúng đã nhìn thấy thiên nhiên của chính họ được cứu chuộc! Chúng đã kêu la, và nhảy nhót. Và thế giới đi vào một cơn động đất. Và những ngọn núi nứt ra, và những tảng đá rơi ra. Và mặt trời đã lặn. Và—và mọi thứ đã diễn ra. Giống như bất kỳ cuộc gặp gỡ nào, khi Đấng Chặn Chiên bày tỏ cho anh em rằng “xong rồi!” Ở đó...

¹⁸³ Tôi đã thấy những cơn nhảy nhót, và những cơn vui mừng, nhưng không có ai bị thương. Những ngọn núi rung chuyển, và họ...mặt trời lặn, và mọi thứ diễn ra, nhưng không có ai bị thương. Và tôi đã chứng kiến những buổi nhóm mà quyền năng của Đức Chúa Trời được bày tỏ cho mọi người rằng họ “được tự do khỏi thể gian và những thứ của thể gian,” và niềm vui của Chúa tràn ngập hội chúng. Họ đứng và la hét, và khóc lóc, và hét to hết cỡ, vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Tôi chưa bao giờ thấy bất cứ điều gì mất trật tự, họ luôn luôn có trật tự; bởi vì họ đã nhận ra rằng tên của họ đã được chép trong Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi lập nền của thế giới. Đấng Chặn Chiên-Tiên Tri vĩ đại đã mang đến cho họ Sự điệp, và họ đã được giải cứu, Đấng Chặn Chiên-Tiên Tri. Cho dầu những lãnh vực giáo hội khác nói gì về Điều đó, họ biết những gì đã xảy ra. Cũng giống như những người chặn chiên đã ở thời đó, họ biết những gì đã xảy ra.

¹⁸⁴ Không ai có quyền vào bàn thánh để rao giảng Lời cho đến khi như Môi-se đã làm, chính ông, gặp Đức Chúa Trời, trên những nền tảng mà không nhà thần học nào có thể giải thích Nó được. Môi-se đã ở đó! Cho dù các sứ giả của Y-sơ-ra-ên có nói thế nào, “ồ, thật vớ vẩn, ông chỉ tưởng tượng rằng ông đã thấy

điều này; nó vô lý,” quý vị không thể lấy Điều đó khỏi ông, ông đã biết! Người đã có mặt tại đó! Ông là người mà nó đã xảy đến cho! Và không có người nào bởi một—một bằng thần học hay bằng tiến sĩ nào đó có quyền đứng sau bục giảng, để tuyên bố Sứ điệp của Chúa Jêsus Christ, cho đến lúc người đó trước tiên gặp Đức Chúa Trời mặt đối mặt trong Trụ Lửa. Người đó không có quyền tự xưng mình là một sứ giả, vì tất cả các nhà thần học trên thế giới không thể giải thích Điều đó cách xa khỏi anh em. Điều đó đã xảy đến với anh em! Anh em đã ở đó, anh em biết về Nó. Đừng quan tâm những gì bất kỳ người nào khác nói, hoặc họ nói nhiều như thế nào, “những ngày đó đã qua rồi, nó không phải vậy,” anh em...nó đã xảy ra với anh em, và nó phù hợp với Lời.

¹⁸⁵ Vâng, đó là lý do Môi-se biết Tiếng này đã phán với ông, là Tiếng Lời. Ông biết rằng Đức Chúa Trời đã nói với Áp-ra-ham, “Dòng dõi của ngươi sẽ kiều ngụ trong bốn trăm năm, nhưng Ta sẽ giải cứu họ.” Và ông đã biết bốn trăm năm đã hết và ông được kêu gọi để làm điều đó.

¹⁸⁶ Hỡi những người nam và những người nữ, Đức Chúa Trời đã hứa trong những ngày sau rốt này rằng Ngài sẽ đổ Thánh Linh của Ngài trên mọi loài xác thịt. Ngài đã hứa Ngài sẽ ban phép Báp têm bằng Đức Thánh Linh, và Ngài sẽ kêu gọi một Cô Dâu không tì vết hay nếp nhăn. Ngài đã hứa thực hiện điều đó, Ngài sẽ làm điều đó. Đừng nghe những người chần chiên thuê, họ sẽ dắt anh em đi lạc. Đức Thánh Linh là Đấng Chấn Chiên nuôi anh em thức ăn dành cho chiên từ Lời này. Nó luôn luôn đến bởi Đấng Chấn Chiên. Ngài là Đấng Chấn Chiên của chúng ta. Hãy lắng nghe Ngài, anh em là chiên trong bầy của Ngài; nếu vậy, anh em nghe Tiếng Ngài. Không phải nghe những gì người khác nói, anh em nghe những gì Ngài nói. Một tiếng lạ, anh em không biết gì về nó.

¹⁸⁷ Ồ, chào ôi, hãy lắng nghe vị tiên tri chần chiên quyền năng một lần nữa, thông giải và giới thiệu cho họ, Giảng (khi ông đứng trên sông Giô-đanh), nhìn xem những gì ông đã nói (đang đứng đó, rao giảng), ông nói, “Giờ đang đến...”

¹⁸⁸ Chú ý, Giảng là con trai của thầy tế lễ. Họ luôn luôn đi theo dòng—dòng dõi của cha họ, đó là cách chúng ta có những tên của

chúng ta. Bởi bất cứ những gì họ đã làm, người ta đã gọi là thế. Và Giăng được nghĩ là một thầy tế lễ giống như cha mình.

189 Và, anh em biết, mẹ của ông, khi bà thọ thai, sau khi Thiên sứ của Chúa đã gặp cha ông là Xa-cha-ri, và đi về nhà Ê-li-sa-bét, và bà đã mang thai được sáu tháng rồi...được làm mẹ. Nhưng thai đó chưa có sự sống, bà sợ hãi vì con trẻ không động đậy. Điều đó thì bất thường.

190 Và Đức Thánh Linh, Thiên sứ của Chúa đã xuất hiện với Ma-ri, và bảo cho nàng biết rằng nàng “sắp có con, mà không biết người nam nào,” và bảo cho nàng biết tình trạng của Ê-li-sa-bét.

191 Nàng đã đi lên xứ Giu-đê, để bảo cho Ê-li-sa-bét. Và khi nàng gặp Ê-li-sa-bét, nàng bảo cho bà rằng nàng “sắp được làm mẹ.” Và nàng không thể hiểu được điều đó, “không biết người nam nào.” Nhưng nàng nói, “Đức Thánh Linh phủ bóng trên tôi, nói rằng hài nhi Thánh này mà sẽ được sinh bởi tôi sẽ được gọi là ‘Con Đức Chúa Trời,’ và tôi sẽ gọi Danh Ngài là ‘Jésus.’” Và lần đầu tiên danh Jésus đó đã từng được nói ra trong môi miệng con người, một con trẻ đã chết, trong lòng người mẹ, nhảy lên vì sung sướng và hét lên; và nhảy trong bụng mẹ, và nó chưa bao giờ nhận được sự sống.

192 Danh của Chúa Jésus Christ nói lên sự sống cho một con trẻ đã chết. Nó còn nên làm gì trong một hội thánh tuyên bố mình đã tái sinh?

193 Chúng ta trở nên chua như món dưa muối, và cứ để những điều như vậy tiếp diễn. Và sợ đứng lên và làm chứng cho niềm tin của mình, và lên án tất cả những điều vô nghĩa này, tôn Chúa Jésus Christ hôm qua, ngày nay, và đời đời không hề thay đổi. Đó là thời gian lễ Giáng sinh, hãy tống ra khỏi những Ông già Nô-ên này và thứ này, bỏ đi cái trò thương mại hóa vô nghĩa đó đi. Các bạn đã nghe nói về Ông già Noel ở đâu trong Kinh Thánh? Đó là một câu chuyện thần thoại La Mã, chẳng có gì liên quan đến nó cả, không có chuyện đó cả. Đừng dạy con bạn điều vô nghĩa như thế. Khi một ngày nào đó bạn phải nói với nó rằng tất cả chỉ là một câu chuyện mù quáng, thì bạn đã nói dối con mình. Và điều đó sẽ làm thương tổn lời làm chứng của anh em về Chúa Jésus

Christ, nó sẽ nói, “Có lẽ Nó cũng vậy thôi.” Hãy đặt Chúa Jêsus Christ Đấng Chấn Chiên Vĩ Đại làm đấng tiên tri trở lại trong Lễ Giáng Sinh nơi Nó thuộc về.

¹⁹⁴ Hãy để ý, hãy lắng nghe vị tiên tri này, Giảng, khi ông đứng đó. Tất cả chúng ta đều biết rằng ông là một nhà tiên tri-chấn chiên vĩ đại. Bây giờ, ông có một sứ điệp, Thiên sứ biết rằng ông sắp giới thiệu Chúa Jêsus.

¹⁹⁵ Bây giờ, ông không thể đi đến một thần học viện nào đó. Họ sẽ nói, “Bây giờ, ông biết rằng Tiến sĩ A gì đó chỉ là người thay thế bây giờ. Anh em đang giới thiệu ông ta. Và anh em biết rằng chỉ...” Hãy xem, ông ta không thể lẫn lộn với người khác.

¹⁹⁶ Vào năm chín tuổi, chúng ta được kể, ông đi vào trong đồng vắng để chuẩn bị trước mặt Đức Chúa Trời. Đó là nơi những người chấn chiên đến từ đó. Để ý sứ điệp của ông không giống một thần học gia nào, với những từ ngữ khoa trương được thổi phồng, to tát nào đó của bằng cấp nào đó. Ông nói, “Ồ, các người là dòng dõi của rắn.” Bảo cho những người sùng đạo, “Các người chỉ là bầy rắn.” Đó là những gì ông đã thấy trong đồng vắng, ông đã thấy con rắn. Thứ thấp kém nhất mà ông có thể tìm thấy là một con rắn, và ông đã gọi họ những thầy tế lễ và các giáo sĩ và các nhà thần học thời đó, “Một lũ rắn độc!” Nói, “Ai đã cảnh báo các người khỏi cơn thịnh nộ hầu đến? Đừng bắt đầu nói, ‘Chúng tôi thuộc về điều này, và chúng tôi thuộc về điều kia,’ vì ta nói cùng các người, Đức Chúa Trời có thể khiến những hòn đá này sanh ra con cháu Áp-ra-ham.” Những hòn đá, là những gì ông đã thấy trong đồng vắng. “Chiếc búa, cũng được đặt kề gốc cây.” Đó là những gì ông đã nhìn thấy: rắn, cây cối, đồng vắng. Và, xem đó, đó là sứ điệp của ông. Ông không biết những lời hoa mỹ vĩ đại của một số tiến sĩ thần học vĩ đại (có thể giải thích tất cả Nó), ông cứ rao giảng một cách chính xác đúng theo lẽ tự nhiên.

¹⁹⁷ Đó là những gì chúng ta đang tỏ ra tại đây: cây gậy của người chấn chiên, người chấn chiên, chiên, đường lối tự nhiên.

¹⁹⁸ Ông đã làm gì? Ông đã có điều vĩ đại để làm, ông là người biết Đấng Mê-si. Ông nói, “Ta nói, ‘Ngài đang đứng tại đây giữa vòng các người bây giờ. Và các người không biết Ngài, vì học thuyết

của các người đã trói buộc các người quá chặt, các người không biết mình đang ở đâu.”

¹⁹⁹ Một ngày kia Chúa Jêsus đang đi, ông nói, “Kìa, Chiên Con của Đức Chúa Trời Đấng cất tội lỗi của thế gian đi.” Chiên Con! Ha-lê-lu-gia! Sự Chuộc Tội đích thật! Ở đó đã đến điều mà mỗi con chiên từ vườn Ê-đen đã làm hình bóng, một Người bình thường đi đến dòng sông.

²⁰⁰ Họ hỏi, “Giăng, làm thế nào ông biết Điều đó? Tôi chẳng thấy một điều gì khác biệt cả.”

²⁰¹ “Nhưng ta làm chứng, ta đã thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời ngự xuống giống như một chim bồ câu, và Tiếng nói, ‘Đây là Con Yêu dấu của Ta trong Người mà Ta vui lòng ngự vào.’”

²⁰² Hãy quan sát Bồ Câu và Chiên Con. Hiểu không? Vâng. Điều gì xảy ra nếu nó là một...nếu nó đã là điều gì đó...Điều gì xảy ra nếu đó là một con sói đang đứng đó? Ồ, Chiên Con đó không thể đi trên...hoặc Bồ Câu đó...Đức Chúa Trời tượng trưng chính Ngài với một chim bồ câu, loài chim hiền lành nhất trong các loài chim trời; Con của Ngài bởi một con chiên, loài hiền lành nhất trong tất cả các loài động vật trên trái đất. Xem đó, loài chim trong sạch của trời, không phải là con quạ; không phải kền kền, nhưng là chim bồ câu. Không phải là heo, nhưng là chiên con. Bất kỳ bản chất nào khác sẽ không hòa lẫn với nhau.

²⁰³ Và để ý khi Bồ Câu bay đến trên Chiên Con, Nó đã dẫn dắt Ngài. Không phải theo cách Ngài muốn, mà theo cách Cha sẽ dẫn dắt Ngài. Đó là cách của một con chiên thật ngày nay. Hỡi chiên mùa Giáng sinh, anh em không biết rằng Đức Chúa Trời chỉ dẫn dắt bằng Lời Ngài sao? Đó là cây gậy của Ngài.

²⁰⁴ Để ý sẽ không có gì xảy ra, nhưng Giăng đã nói, “Những người còn lại của họ đã không nhìn thấy Điều đó, nhưng ta làm chứng, ‘Ta đã thấy Điều đó.’” Giới thiệu: “Kìa, Chiên Con của Đức Chúa Trời Đấng cất tội lỗi của thế gian đi.”

²⁰⁵ Bây giờ tôi xin phép được giới thiệu Sứ điệp Giáng Sinh của mình, và trong khi tôi đang kết thúc bây giờ: “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Cũng chính là Chiên Con đó. Ngài cũng là Chiên Con ngày nay

như Ngài đã là lúc đó. Ngài ở đây cũng như ở đó, vì Lời Ngài không hề thay đổi. “Hễ nơi nào có hai hay ba người nhóm lại trong Danh Ta, thì Ta ngự ở giữa họ ở đó.” Đó là chính xác những gì Ngài đã phán. Ngài không bao giờ thay đổi, Ngài là Đức Chúa Trời là Lời. Ngài không bao giờ thay đổi; vẫn đang ban cho chiên của Ngài, nuôi chúng bởi Vị Tiên tri-Người Chăn Bầy của Ngài, thức ăn cho chiên của Ngài trước tiên. Không phải cho những nhà thần học; cho chiên của Ngài.

²⁰⁶ Họ sẽ không...Làm sao những người khác có thể ăn Nó. Nhưng người khôn ngoan...Chú ý điều này! Nhưng những người khôn ngoan và trí thức, được đào tạo bài bản của thế gian, vẫn muốn nói rằng có một Ông già Noel. Và có tất cả các loại hư cấu và những thứ mà họ tôn thờ, bởi vì họ không chấp nhận Ngài, Lời; bởi vì trong các giáo phái của họ, Nó không phù hợp với khẩu vị của họ, những người chăn thuê thời nay. Những kẻ chăn thuê từ tín điều, muốn hợp nhất anh em dưới một con dê, anh em đừng tin điều đó! Họ sẽ dẫn anh em đến hàng làm thịt. Hãy nghe về Đấng Chăn Chiên Lớn đã được sinh ra cách đây một ngàn chín trăm năm, tháng này. Lúc nào đó ở ngoài kia, trong Sứ điệp của Ngài, đã xuất hiện những người chăn chiên thật biết cách để chăm sóc chiên.

²⁰⁷ Lưu ý, họ vẫn còn ao ước điều đó. Họ sẽ không chấp nhận Nó ngày nay, giống như họ đã không chấp nhận vào lúc đó, bởi vì nó không phù hợp với sở thích giáo hội của họ. Họ xoay chuyển Lời đó và làm cho nó phù hợp với tổ chức của họ, và họ sẽ không rao giảng Lời. Họ sẽ không! Họ nói, “Ồ, đó là cho những ngày của sứ đồ. Nó không có nghĩa là *điều này*.” Nó có nghĩa chính xác như những gì Nó nói, Nó không cần người nào?...giải thích Nó cho họ.

²⁰⁸ Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu và lòng mình vào giờ này hướng về bụi đất, và nôn nả đến máng cỏ thật nhanh để xem và nhận Ánh sáng mà Lời này mang bởi Người Chăn Chiên: Đấng Chăn Chiên Tiên Tri Vĩ đại, Chúa Jêsus Christ Con Đức Chúa Trời. Tôi đã giảng cho anh em dài rồi. Có lẽ tôi không sắp đặt câu chữ của mình giống như một chức sắc, tôi không cố gắng để làm điều đó. Tôi cố gắng nói Nó giống như Ngài ban Nó cho tôi.

²⁰⁹ Nhưng, anh em có thấy tại sao phải là những người chặn chiên không? Những người khác được huấn luyện quá kỹ trong một suy nghĩ khác cho đến nỗi họ không muốn nhận lãnh Nó. Và ngày nay chúng ta có tất cả các loại giám sát viên, giáo khu trưởng, giám mục, linh mục, hồng y, giáo hoàng, mọi thứ trên thế giới, để cố gắng dẫn dắt chúng ta. Nhưng Đức Chúa Trời ban cho chúng ta một Đấng Chặn Chiên, và Đấng Chặn Chiên đó là Đức Thánh Linh.

²¹⁰ Hãy lắng nghe tôi bây giờ. “Khi Ngài...” (không phải là một ý nghĩ, *Ngài* là một đại từ nhân xưng) “Khi Ngài Đức Thánh Linh đến (Thần Lẽ Thật), Ngài sẽ bày tỏ những điều này cho các người điều Ta đã phán cùng các người, và sẽ tỏ cho các người những điều sẽ đến.” Đó là Đấng Chặn Chiên Lớn, Đó là Người Chặn Chiên mà Chúa Jêsus đã để lại. Và Đức Thánh Linh đã viết Kinh Thánh, Kinh Thánh đã nói vậy, “Người xưa, được cảm động bởi Đức Thánh Linh, đã viết Lời.” Bây giờ, Đức Thánh Linh có thể kéo anh em đến một tín điều không? Ngài có thể kéo—kéo anh em đến một điều gì đó mà Lời này không nói không?Ồ, điều đó hoàn toàn không thể. Đức Thánh Linh sẽ là một kẻ nói dối nếu Ngài nói rằng “*Đây là những gì người nên làm,*” và sau đó quay lại và nói, “Không, Nó là một sai lầm, và người làm những gì giáo hội đó nói làm.”

²¹¹ Bây giờ, nếu anh em đã lắng nghe một điều gì đó, điều khác đã kéo anh em xa khỏi Đấng chặn chiên thật sự, sẽ dẫn anh em đến Lời, Đức Thánh Linh, và anh em không có kinh nghiệm, và không có sự làm chứng của Thánh Linh trong đời sống anh em, mà không có...

²¹² Đức Chúa Trời là Đấng. Đấng duy nhất có Sự Sống Đời đời, và Ngài là Sự Sống Đời đời. Và bất cứ điều gì có khởi đầu đều có kết thúc. Và nếu anh em là một thành viên của hội thánh, điều đó đã có một khởi đầu. Nhưng Lời Đức Chúa Trời không có khởi đầu, Đức Chúa Trời không có...Và khi anh em được sinh bởi Đức Chúa Trời, anh em được sinh ra bởi Lời, thế thì anh em trở nên một con trai của Đức Chúa Trời, tên của anh em được ghi trong Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi sáng thế. Và anh em, màu tóc mà anh em có, màu mắt mà anh em có, vóc giạc mà anh em

đang ở trong, Đức Chúa Trời đã nhìn thấy anh em trước khi sáng thế. Và Ngài đã nhìn thấy anh em, một con người, giống như anh em hiện có. Và mặc dù còn hàng triệu năm nữa, không gì có thể ngăn anh em trở lại trạng thái hoàn hảo đó hình ảnh mà Đức Chúa Trời đã truyền định cho anh em vào thuở ban đầu, “Chiên Ta nghe Tiếng Ta, người lạ chúng sẽ không theo.”

²¹³ Và nếu bạn chưa tin nhận Sự Sống Đời đời đó, tối nay, và bạn đang nhìn vào một—một—một câu chuyện hư cấu về một em bé nằm trong một—một—một cái máng, và một đám người khôn ngoan xung quanh, bạn không tin những điều như thế. Và cố gắng suy nghĩ, “Ồ, tôi sẽ tốt. Và tôi sẽ làm *điều này*. Và tôi sẽ gia nhập giáo hội. Và đó là tất cả những gì tôi cần làm.” Bạn bị hư mất rồi. Nếu bạn không có Sự sống Đời đời, làm sao bạn có thể sống mãi mãi được?

²¹⁴ Bạn có thể lấy một hạt ngô, tôi không quan tâm nó trông hoàn hảo như thế nào, bạn có thể...Khoa học đã tạo ra một thứ, mà bạn có thể cắt nó ra: nó có cùng một loại độ ẩm, cùng một loại nhân, cùng những chất liệu mà hạt mọc đã ngoài cánh đồng có, cùng một thứ. Bạn có thể đặt chúng trong phòng thí nghiệm và bạn không thể phân biệt được hạt này với hạt kia: một hạt sẽ tạo nên một loại bánh bắp cũng ngon như loại khác, một loại sẽ tạo nên cùng loại bánh bắp. Nhưng cách duy nhất bạn có thể phân biệt chúng, là chôn chúng. Hạt mà con người tạo ra, nằm ở đó, mục nát và không bao giờ mọc lên. Nhưng hạt mà Đức Chúa Trời tạo ra, có một mầm sự sống, nó sống lại.

²¹⁵ Bạn có thể bắt chức một Cơ-đốc nhân, bạn có thể đi nhà thờ như một Cơ-đốc nhân, bạn có thể ghi tên mình vào sổ như một Cơ-đốc nhân, bạn có thể gia nhập một giáo phái như một Cơ-đốc nhân; điều đó sẽ ổn thôi, nhưng trừ khi Sự sống Đời đời đó ở trong bạn mà Người Chăn Chiên Hiền Lành đó đã phó Sự sống của Ngài cho, để phân rẽ...Khi Đức Chúa Trời giáng xuống vào Lễ Ngũ Tuần, Ngài ngự xuống trong một quả cầu lửa giống như Ngài đã làm trên Núi Si-na-i, giống như Ngài đã làm đối với người chăn chiên đầu tiên, Môi-se. Và khi Ngài giáng xuống, Ngài phân rẽ chính Ngài trong những cái lưới bằng lửa ngự trên mỗi người trong họ, Đức Chúa Trời phân rẽ chính Ngài giữa dân sự Ngài.

Và trừ khi anh em đã nhận được điều mà...Phi-e-rơ nói rằng “Nó dành cho các người, và cho con cái của các người, cho họ ở xa.”

²¹⁶ Thừa các bạn, các bạn đừng nghe theo chuyện hoang đường thần học nào, các bạn phải được sanh lại. Và khi bạn được sanh lại, Thánh Linh mà ở trong bạn là một phần của Đức Chúa Trời, và làm chứng cho mọi Lời của Đức Chúa Trời là “Lẽ Thật.” Nếu bạn chưa có kinh nghiệm đó, bây giờ chúng ta hãy nhanh chóng đến với máng cỏ, là Lời. Chúng ta hãy nhanh chóng đến với Kinh Thánh, tránh xa những giáo hội được trang trí bằng thần học này, đến một máng cỏ thực sự, với Lời Đức Chúa Trời nơi Đấng Mê-si được bày tỏ.

Với đầu cúi xuống, chúng ta hãy cầu nguyện.

²¹⁷ Lạy Chúa kính yêu, đó là tất cả những gì con biết để nói vào lúc này. Chúng con đang đến gần lễ Giáng sinh, đường phố đông đúc đàn ông và đàn bà, trai gái, đầy, xô đẩy, cố gắng mua một món quà để đáp lại cho một người cũng sẽ tặng họ như thế. Nhiều người tự xưng mình là Cơ-đốc nhân đổ ra đường mua thuốc lá, rượu, để làm quà Giáng sinh. Lạy Chúa, giống như thế họ đang ném ngược những thứ ấy vào mặt Ngài, dạy cho con cái họ điều bịa đặt nào đó, học thuyết ngoại giáo, La-mã về một Thánh Nicholas, một huyền thoại nào đó mà thế gian dễ dàng chấp nhận, và họ chối bỏ Đấng Christ thật của Lễ Giáng Sinh, Chiên Con thật.

²¹⁸ Lạy Chúa, đêm nay, con cầu nguyện, rằng khi đầu chúng con cúi xuống hướng về bụi đất mà Ngài đã mang chúng con từ... Ngài đã từng bảo Áp-ra-ham, người chăn bầy tiên tri vĩ đại, “Hỡi Áp-ra-ham, hãy đi ra, và đếm cát trên bờ biển.”

²¹⁹ Và ông đã đáp lại, “Chúng nhiều vô số, con không thể đếm được.”

²²⁰ Rồi Ngài phán, “Hãy nhìn lên các tầng trời, và đếm các ngôi sao.” Và ông biết rằng điều đó là không thể được. Và Ngài đã phán với ông, “Dòng dõi của người cũng sẽ như vậy.” Chúng con nhìn vào sứ điệp đó cho vị tiên tri chăn bầy đó, “từ bụi đất đến những ngôi sao trên trời,” để dấu có sự chết trong những thân thể phạm

trần của chúng con để mang chúng con về bụi đất, thì có một Sự sống có thể nâng chúng con lên tới những vì sao.

²²¹ Như Ngài đã phán với nhà tiên tri vĩ đại Đa-ni-ên của Ngài, “Và những người biết Đức Chúa Trời của họ, trong những ngày cuối cùng, sẽ được tôn cao. Và những ai dắt đưa nhiều người trở lại với sự công bình sẽ sáng chói như các ngôi sao mãi mãi và mãi mãi.”

²²² Kính lạy Chúa Đức Chúa Trời, Đấng Sáng Tạo Vĩ đại, Đấng đã rất vui lòng đến trong thế gian trong hình hài của Chúa Jêsus, để cho con người biết Đức Chúa Trời là gì. Và Ngài là Đấng duy nhất có thể nhận lấy hình phạt của sự chết, không có Thiên sứ nào, không điều thay thế nào có thể làm điều đó. Ngài là Đấng đã đặt sự hình phạt, và chỉ một mình Ngài có thể cất nó đi một cách công bình. Là Thần Linh, Ngài không thể chết. Nhưng Ngài đã trở nên xác thịt để Ngài có thể chết; và trở thành Chiên Con để Ngài xóa bỏ tội lỗi của Người Được Cứu Chuộc của Ngài, mà Ngài đã phải chuộc họ bằng Chính Huyết Ngài.

²²³ Ồ, câu chuyện thật là vĩ đại, lạy Chúa, nó vượt qua trí hiểu của nhiều người. Hãy suy nghĩ: “Giê-hô-va Hài Đồng đang nằm trong máng cỏ, Ngài phải sống giống như một em bé. Giê-hô-va Hài đồng, được sinh trong một chuồng gia súc. Giê-hô-va Hài đồng, đang chơi với trẻ con trên đường phố. Giê-hô-va Hài đồng, một thiếu niên. Giê-hô-va Hài đồng, cậu học sinh. Và Đức Giê-hô-va, Đấng Quyền Năng.” Ngài đã nhận lấy tất cả những nơi này. “Và rồi, Đức Giê-hô-va, Chiên Con. Đức Giê-hô-va, Đấng Tiên Tri.” Và Ngài trở thành tất cả những điều này để Ngài có thể chịu hình phạt của tội lỗi, và để ban cho chúng con Sự sống Đời đời.

²²⁴ Xin tha thứ cho chúng con, Ôi Chúa, chúng con, những tạo vật đáng thương, không xứng đáng của thế gian này. Lạy Chúa, tối nay chúng con cảm thấy thật bế mặt, khi đọc những gì Ngài đã làm cho chúng con, và chúng con đã quá ít để đáp lại. Thật Ngài đã đến trong những ngày của những nhà lãnh đạo tôn giáo vĩ đại! Thật Ngài sẵn lòng để đứng lên và phản ánh Lời của Cha thế nào! Thật Ngài đã không thỏa hiệp với lý thuyết của họ thế nào! Và ngày hôm nay có vẻ như không có ai muốn đứng ra và gọi Lời vẫn là “Lời,” và không thỏa hiệp. Chúng con cầu xin,

Chúa ôi, Ngài tha thứ cho chúng con vì những điều chúng con đã quá chệnh mảng. Xin ban cho chúng con tối nay, trong tấm lòng chúng con, khi chúng con dâng cho Ngài như một máng cỏ. Và chúng con biết rằng mỗi lúc mà Đấng Christ Bị Đóng Đinh được tin nhận, thì có một sanh ra mới, có một con chiên mới sinh, có sự ca hát của các Thiên sứ trên Trời. Trên một tội nhân ăn năn, những Thiên sứ lại hát.

225 Chúng con cầu nguyện, lạy Chúa, rằng nếu có một số người ở đây tối nay không biết Ngài là Món Quà thực sự của Đức Chúa Trời, như là một Đấng Cứu Rỗi cá nhân, không phải chỉ là bởi ý niệm tinh thần, nhưng bởi sự sanh ra mới (được sanh bởi Thánh Linh của Ngài), xin cho họ tiếp nhận Nó ngay bây giờ, Chúa ôi, với đầu chúng con cúi xuống. Và nếu có người nào, lạy Chúa, mà chưa làm điều này, xin cho tấm lòng của họ nhận niềm vui bây giờ, và tìm thấy giống như những người chẶn ChiẶn ngày xưa, trong máng cỏ của tấm lòng họ, Lời, Đấng Mê-si; điều đó sẽ được chứng thực với họ như Đức Thánh Linh, Đấng ChẶn ChiẶn Lớn của thời đại. Chúng con cầu xin điều này trong Danh Chúa Jê-sus.

226 Trong lúc chúng ta cúi đầu, và tôi tin lòng của chúng ta cúi xuống, mời anh—mời anh, anh em yêu dấu của tôi, đầu anh em là một thuộc viên giáo hội...Và tôi hy vọng tôi không làm tổn thương anh em bởi nói những gì tôi đã nói. Tôi...Thuộc về một giáo hội ổn thôi, chúng ta nên làm điều đó, nhưng, Hỡi anh em, chỉ không chấp nhận điều đó, anh em phải được sinh lại. Đó là những gì Đấng ChẶn ChiẶn Vị Tiên tri Vĩ đại đã nói, “Các người phải được sanh lại.” Ngài đã nói điều đó với một nhà thần học, “Người phải được sanh lại.”

227 Khi anh em được sinh lại, đó không chỉ là vì anh em tin. Họ nói, “Anh được sinh ra khi anh tin.”

228 Nhưng Kinh Thánh nói, “Ma quỷ cũng tin.” Bây giờ, để ý, không phải vậy, đó là một kinh nghiệm.

229 Anh em nói, “Chà, tôi đã sống một đời sống tốt.”

230 Các sứ đồ cũng vậy, nhưng họ chưa được tái sinh cho đến khi nhận được Đức Thánh Linh. Họ thậm chí còn chưa được hoán cải cho đến khi họ nhận lãnh Đức Thánh Linh. Anh em còn nhớ đêm

trước sự phản bội...hay về sự phản bội, ngay trước khi sự phản bội xảy ra không? Chúa Jêsus đã phán với Si môn Phi-e-rơ, “Khi người tin đạo rồi, thì hãy làm cho anh em người mạnh mẽ lên.” Và Phi-e-rơ đã theo Ngài suốt ba năm rưỡi, ông đã trừ quỷ và chữa lành người đau, đã rao giảng Phúc Âm, và vẫn (theo Lời) thậm chí vẫn chưa được cải đạo.

²³¹ Vậy thì, anh em có muốn một—một kiểu Sứ giả như thế trong lòng anh em tối nay? Nếu—nếu như anh em thực sự muốn Điều đó...Điều gì người khác nói cũng không có gì khác biệt, Đó là thật, thưa anh, chị em. Tôi biết điều đó là đúng. Anh em có muốn, trong khi mọi đầu đều cúi xuống và mọi con mắt nhắm lại, không phải với tôi, tôi chỉ là một con người, anh trai của các bạn, nhưng với Đấng Christ các bạn sẽ giơ tay, nói, “Tôi tin Điều đó. Và tôi thực sự muốn rằng Đấng Christ đi vào trong lòng tôi, Đấng Christ thực sự của Lễ Giáng sinh”? Các bạn có muốn giơ tay lên bây giờ không? Xin Chúa ban phước cho anh. Tốt lắm. Xin Chúa cũng ban phước cho anh. Chúa ban phước cho chị. Chao ôi, những cánh tay ở mọi nơi.

²³² Thưa anh em, xin cho điều đó xảy ra; xin cho nó xảy ra, chị ơi; xin cho nó xảy ra, các bạn của tôi; hãy đầy đầy Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Có gì quan trọng khác những gì người nào khác nói không? Hãy nhớ, đó là sự sống của anh em. Chúng ta thậm chí có thể không ở trên trái đất vào buổi sáng, chúng ta không có—không có gì bảo đảm về sự sống hơn những gì chúng ta đang thở trong lỗ mũi bây giờ. Chúng ta có lẽ không bao giờ tạo nên một hơi thở khác, chỉ là ân điển của Đức Chúa Trời. Và đâu anh em có làm tốt, sống tốt đến bao nhiêu đi nữa và những gì...? Chúa Jêsus phán, “Nếu một người chẳng được sanh lại, người ấy sẽ không thể vào được.”

²³³ Bây giờ, tôi biết *những thuật ngữ* về sự sanh lại là gì, nhưng chúng ta hãy xem điều gì đã xảy ra trong Kinh Thánh khi họ được tái sinh. Phi-e-rơ là người tin, các sứ đồ là người tin, nhưng họ không được sanh lại cho đến sau khi Đức Thánh Linh giáng trên họ vào Lễ Ngũ Tuần. Bấy giờ, họ đang thắc mắc chuyện gì đã xảy ra, thì Phi-e-rơ nói với những người còn lại, “Hỡi người Y-sơ-ra-ên, hãy nghe lời này; Chúa Jêsus ở Na-xa-rét, tức là người

mà Đức Chúa Trời đã dùng làm những dấu lạ và những phép lạ và những điều kỳ diệu ở giữa các người, mà Đức Chúa Trời đã làm bởi Ngài; Người đó bị nộp theo sự biết trước, các người đã mượn tay độc ác mà đóng đinh Người trên thập tự giá bởi hội đồng quyết định, Đấng mà Đức Chúa Trời đã khiến sống lại và chúng ta là nhân chứng của Ngài. Ngài đã đổ huyết ra vì điều này để anh em thấy và nghe giờ này, và đó là theo lời Kinh Thánh.”

²³⁴ Và rồi, khi họ nghe lời này, trong lòng họ cảm động, bèn hỏi, “Hỡi các anh em, chúng ta phải làm chi để được cứu?”

²³⁵ Phi-e-rơ nói với họ, “Hãy hối cải!”

²³⁶ Bây giờ, người bạn Công giáo của tôi đang ngồi ở đây, mà tôi biết có bốn hay năm người đang ngồi ở đây. Tôi đã thảo luận điều này với linh mục của các bạn, có thể không phải linh mục của bạn, mà là một trong những linh mục Công giáo, ông ấy nói, “Chúa Jêsus ban cho hội thánh quyền tha tội, ‘Hễ các người tha tội cho ai, thì họ được tha thứ; hễ ai các người giữ tội, thì họ bị cầm tội lại.’” Điều đó đúng. Nhưng chúng ta hãy xem ông ấy đã làm điều đó thế nào, các sứ đồ đã đi theo mệnh lệnh của Ngài, không theo cách mà—mà linh mục làm ngày nay.

²³⁷ Nhưng linh mục đầu tiên đã làm gì, nếu các bạn gọi ông ấy như vậy, Phi-e-rơ, người có các chìa khóa của Nước Thiên đàng, ông đã nói làm điều đó thế nào? Ông nói, “Hãy hối cải, ai nấy trong các người, và nhơn Danh Chúa Jêsus Christ chịu phép báp-tem để được tha tội mình, và các người sẽ nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh. Vì lời hứa thuộc về các người, con cái các người, và thuộc về hết thầy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Và nếu Đức Chúa Trời vẫn đang kêu gọi, cũng cùng kinh nghiệm là dành cho anh em nếu anh em làm theo những sự chỉ bảo đó. Nếu hội chúng này tin Điều đó, anh chị em hãy cúi đầu, nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thế thì, bất cứ điều gì thiếu Điều đó đều trái ngược với Lời, và không phù hợp với Người Chặn Chiên.

²³⁸ Lạy Chúa Jêsus, họ đang ở trong bàn tay của Ngài bây giờ. Con cầu nguyện rằng mỗi tấm lòng mở ra tối nay mà chưa có Đấng Christ, Đấng Mê-si (và Đấng Christ là Lời, Lời được xúc dầu được

bày tỏ), và nếu có bất kỳ tấm lòng nào mở ra tại đây đêm nay mà không có Đấng Mê-si đó, Món Quà Giáng sinh thực sự đó, Món Quà Giáng sinh thực sự duy nhất hiện có, mà Đức Chúa Trời đã ban cho thế gian, và công bố Nó cho thế gian bởi những người chân chân, của Chiên Con Ngài, Sự Chuộc Tội cho tội lỗi, và nếu tấm lòng đó mở ra tối nay, xin đặt vào đó, Chúa ôi, Lời Đấng Mê-si của ngày hôm nay. Chúng con giao phó họ cho Ngài trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ, Con Ngài. A-men.

239 Anh chị em tin Ngài không? Anh chị em tin Ngài không? “Trước hết các người hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời, và sự công bình của Ngài, thì mọi điều khác sẽ được thêm cho các người.”

240 Thưa các bạn, trước khi chúng ta giải tán, tôi muốn nói điều này. Nhiều lần, tôi rất bị hiểu lầm. Tôi có một Sứ điệp từ Đức Chúa Trời, và tôi phải tuyên bố Sứ điệp đó bằng mọi giá. Tôi biết Nó bị hiểu lầm. Nếu Nó không vậy, thì Nó không phải là Sứ điệp của Đức Chúa Trời. Nó không thể được. Ngày nay có quá nhiều dẫn đo để Nó không bị hiểu lầm. Tôi tin rằng Đức Chúa Trời có con người trong mọi giáo phái và tổ chức trên thế giới, và không phải là tôi chống lại các anh em của mình. Tôi đến đây ở Tucson, ba năm trước, và có một buổi nhóm với các anh em mục sư truyền đạo tại nhà thờ của Anh Gilmore, và họ đã hỏi, có phải tôi “đến đây để bắt đầu một giáo hội không?”

241 Tôi nói, “Không, thưa quý vị. Tôi đến đây để giúp *các bạn*.” Nhưng tôi vẫn chưa được hỏi lại câu đó, trong ba năm. Nhưng cũng giống như vậy, tôi ở đây để giúp các bạn. Tôi ở đây để chung tay với các bạn, không tham gia các tổ chức với các bạn, nhưng hãy chung tay và hết lòng với các bạn về Lời của Đức Chúa Trời, cố gắng rao giảng Phúc âm cho mọi linh hồn hư mất và mọi người có cần bằng âm thanh tiếng nói của chúng ta.

242 Tôi dâng mình cho Chúa, đêm nay, với cả tấm lòng, với tất cả những gì có trong tôi. Tôi không có nhiều để cho đi; Tôi không thể mang đến nhũ hương, một dược, và vàng, vì tôi không có. Nhưng tất cả những gì tôi có trong tôi mà Chúa ban cho tôi, đời sống này, tôi dâng nó cho Ngài một lần nữa đêm nay, trên máng cỏ Lời Ngài trong lòng tôi; và hứa với Ngài, đứng vững với Lời đó,

nếu Ngài cho tôi sống thêm một năm nữa, thật trung tín hết sức như tôi có thể; rao giảng mỗi chút của Nó, tin mỗi chút của Nó; vì vậy, xin giúp con, Chúa ôi. Anh em sẽ làm giống như tôi chứ?

²⁴³ Xin tiếp nhận chúng con, Chúa ôi. Chúng con nhận lãnh Quà Giáng sinh của Ngài, Đấng Mê-si, Lời được xúc dầu điều đó minh chứng cho sự Hiện diện của Ngài với chúng con, Chúa ôi, bất kể tín ngưỡng hay giáo phái. Chúng con tìm thấy, chính chúng con ngày hôm nay, thế giới đang sụp đổ, và tại đây Đấng Mê-si vĩ đại đứng với bàn tay Ngài giang rộng ra: Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, đáng đã lập những lời hứa, rằng trong những ngày sau rốt này, hội thánh sẽ được quá tổ chức cho đến nỗi nó đi vào Lao-đi-xê. Và chúng con thấy điều đó ngày hôm nay, lạ Chúa.

²⁴⁴ Chúng con có thể làm gì, Chúa kính yêu ôi? Con có thể làm gì? Xin giúp con và những người chẵn bảy khác, Chúa ôi, khắp thế giới, những người chẵn bảy của Lời, để công bố Nó, Chúa ôi, trong năm tới này. Xin giúp chúng con, Chúa ôi, chúng con cầu nguyện. Xin ban cho chúng con Tình yêu của Ngài, Thánh Linh của Ngài và Ánh sáng của Ngài. Chúng con dâng chính mình tối nay cho Lời Ngài và cho sự kêu gọi của Ngài. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, chúng con nhận lãnh Món Quà Giáng Sinh của Ngài: Lời của Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt trong chúng con. A-men.

²⁴⁵ Tôi yêu những bài hát của hội thánh. Phao-lô nói, trong Kinh Thánh, “Khi tôi hát, tôi hát trong Thánh Linh. Tôi giảng, tôi giảng trong Thánh Linh. Khi tôi...bất cứ điều gì tôi làm, tôi làm tất cả trong Danh Chúa Jêsus Christ.” Giờ đây, bài giảng Ngày đã khiến anh em phải chịu đựng lâu...Và tôi—tôi rất biết ơn anh em. Tôi đến với Sứ điệp này. Đôi khi dường như tôi ghét phải nói Điều đó, nhưng tôi vẫn—tôi đang làm nhiệm vụ, thưa các anh em. Nếu tôi không làm điều đó, tôi là một kẻ đạo đức giả. Nếu tôi không làm điều đó, tôi là kẻ phản bội lương tâm của chính mình, và đức tin của chính mình—của chính mình nơi Lời Đức Chúa Trời. Tôi phải làm điều đó, không phải để trở nên khác biệt, mà để sống đúng với sự kêu gọi của mình. Và tôi muốn giúp tất cả anh em, tôi muốn làm tất cả những gì có thể.

246 Bây giờ chúng ta hãy hát một trong những bài thánh ca hay nhất mọi thời đại, tôi rất thích nó, *Tôi Yêu Ngài*. Anh em biết, tôi tin rằng nếu tất cả chúng ta đều yêu Ngài, chúng ta sẽ làm gì những gì Ngài yêu cầu chúng ta làm. “Làm thế nào các người gọi Ta là, ‘Chúa,’ mà lại không làm những điều Ta truyền cho các người làm? Làm thế nào các người gọi Ta là, ‘Chúa,’ và rồi không làm theo những gì Ta bảo các người làm?”

247 Anh em có muốn nghe một người chăn chiên thuê mà sẽ nói, “hãy ghi tên của anh trong danh sách, và gia nhập; dự tiệc thánh này, nói *điều này*, và nó sẽ ổn thỏa,” trong khi đó Đấng Chăn Chiên Lớn đã nói “nếu một người không được sanh lại người đó không thể thấy được Nước Thiên đàng”?

248 Và hãy nhìn những nhà thần học được đào tạo của thời đó, được đào tạo! Thánh khiết ư? Sống trong sạch ư? Ngày nay chúng ta không có gì để so sánh với cách họ đã sống. Và những gì mà Đấng Chăn Chiên Lớn đã gọi họ không? Phán, “Các người thuộc về cha của các người là ma quỷ,” họ đã không...Họ nhận ra Lời, nhưng Lời cho một thời khác, không phải Lời cho thời *đó*.

249 Nếu họ nhận biết thời Nô-ê, thì ổn thôi, đó là thời Nô-ê; nhưng nó sẽ không có tác dụng trong thời đại của Môi-se. Và thời của Môi-se không hiệu quả được trong thời Đấng Christ. Hiểu không? Thời của Luther sẽ không hiệu quả bằng thời của Wesley. Thời đại của Wesley sẽ không hoạt động trong thời gian Ngũ Tuần. Và Ngũ Tuần đã làm điều giống như những người còn lại đã làm. Bây giờ, ai đã cho tôi sự giúp đỡ trong những ngày qua? Đã hỏi anh em.

250 Khi một ngọn cỏ mọc lên, đó là gì? Điều gì...khi một ngọn lúa mì mọc lên. Chúa Jê-sus phán, “Nếu một hạt lúa mì không rơi vào đất.” Điều gì xảy ra khi hạt giống lúa mì...hay hạt lúa mì rơi vào đất? Điều đầu tiên là một lá lúa nhỏ. Nó không—nó không giống như hạt đi vào. Hãy quan sát thiên nhiên. Nó không phải là hạt đi vào nhưng là mang Sự sống của hạt. Điều gì đã đến...

251 Kể ngoại đạo nọ vừa mới viết quyển sách nổi tiếng đó, *Đức Chúa Trời Im Lặng*, nó nói, “Làm thế nào có thể có một Đức Chúa Trời có thể mở ra Biển Đỏ, và đứng qua một ngàn năm những

thời đại bóng tối và nhìn những trẻ con bị sư tử nuốt, và người ta bị treo lên trên các cây thập tự, và bị giết trong những đấu trường và các thú, mà thậm chí không hề mở miệng của Ngài?" Đây, Lời là một sự khải thị.

²⁵² Lúa mì đó, khi lúa mì thật đó bắt đầu ngay từ đầu, nó đã làm Đức Chúa Trời thất vọng. Và cuối cùng đã xuất hiện một Lúa mì, một sự phản ánh thực sự của Đức Chúa Trời, mà phản chiếu toàn bộ Lời của Ngài đến mức Ngài là Lời. Rồi Đức Chúa Trời ban cho Ngài một Cô Dâu vào Lễ Ngũ Tuần; nhưng Cô Dâu đó rơi xuống đất qua những thời kỳ đen tối, giống như lúa mì thật, Nó đã rơi vào. Và tại sao nó không thể hoạt động? Vì bị chôn vùi dưới lòng đất nên nó phải thối rữa trước khi có thể sinh ra sự sống.

²⁵³ Nhưng một lần nọ, có một linh mục trẻ, tên là Martin Luther, và ông đã nói ra Lời của Lễ thật: "Người công chính sẽ sống bởi đức tin," có một lá lúa mọc lên; sau đó một lá lúa khác theo sau nó, Zwingli, rồi đến Calvin và Knox và tiếp tục đi xuống.

²⁵⁴ Điều đầu tiên anh em biết đấy, nó đã thay lá lúa, nó trở thành tua. Bây giờ, nó trông giống nó hơn một chút, nhưng nó vẫn không phải là thứ thật được chôn trong lòng đất, sau đó đến Wesley. Từ Wesley đến giáo hội Giám Lý, từ giáo hội Giám Lý đến Nazarene, Liên Hiệp Anh Em, vân vân. Nó đã làm gì? Nó rơi xuống trở lại và nó sinh ra, trông giống như một hạt lúa mì thật bây giờ, Ngũ Tuần.

²⁵⁵ Bây giờ, hãy xem Chúa Jêsus, trong Ma-thi-ơ 24:24, "Trong những ngày cuối cùng, hai thần linh này sẽ thật là gần gũi nhau, đến nỗi nó sẽ lừa dối chính người được Chọn, nếu có thể được." Bây giờ, khi hạt lúa mì đó mọc ra, bất kỳ người trồng lúa mì nào cũng biết rằng hạt lúa mì đó, trông giống như hoàn hảo. Nhưng anh em đặt xuống và cầm nó trong tay, mở nó ra. Không có lúa mì trong đó, đó là một vỏ trấu. Nhưng ngược lại ở phía sau, dưới kính hiển vi anh em có thể thấy một chồi nhỏ, hạt xuất hiện. Và rồi vỏ trấu đó để làm gì? Đó là để bảo vệ hạt lúa, nắng nóng sẽ làm chết hạt, nó bảo vệ hạt cho đến khi hạt chín. Và rồi khi hạt chín, vỏ trấu sẽ tách ra khỏi hạt. Nhưng, anh em có để ý không, hạt đó mọc lên, phải là cùng một loại hạt đã đi vào lòng đất.

²⁵⁶ Sau sự phục hưng của Luther, đến một tổ chức. Sau sự hồi sinh của Wesley, một tổ chức xuất hiện. Sau Alexander Smith, John...Alexander Campbell, John Smith, tất cả những người còn lại, xuất hiện một tổ chức. Sau Ngũ Tuần, trông giống như điều chân chính, nhưng nó xuất hiện một tổ chức. Nó đã làm gì? Bị kéo ra khỏi.

²⁵⁷ Chúng ta đã có mười lăm năm phục hưng, điều đó chưa từng được biết đến trong lịch sử. Và hãy xem, trong cuộc phục hưng kéo dài mười lăm năm này, Nó càn quét khắp thế giới, và không một tổ chức nào được xây dựng từ Nó. Nó đã ở đâu? (Nó bắt đầu cơn mưa cuối mùa, nó chết trong...ngay lập tức, nó đã chết.) Không có tổ chức nào theo sau Điều này. Tại sao? Nó Chính là hạt, không thể có thêm nữa. Còn vỏ trấu bây giờ đang kéo ra, không hợp tác, không ai muốn có anh em cả. Tại sao lại vậy? Nó phải là Điều đó.

²⁵⁸ Tại sao hội thánh đó được đặt ở đó? Để hỗ trợ Nó. Ở đâu... Ai sẽ hợp tác? Báp-tít, Trưởng Lão, hay Lutheran nào đã hỗ trợ một chiến dịch chữa lành Thiêng liêng? Bây giờ khi Lễ thật xuất hiện, điều gì xảy ra? Không phải vỏ trấu; nhưng Sự sống đi ra từ vỏ trấu, đi thẳng vào trong hạt, Sự sống đích thực. Tổ chức đứng đó, chết, giống như nó đã làm trong mọi thời đại, nó cũng làm như vậy. Bạn ra khỏi đó, cách đây năm mươi năm, và quay lại ngay với nó lần nữa! Nhưng Sự sống thật thì theo hạt giống, chúng ta đang ở thời kỳ cuối cùng, thừa anh em.

²⁵⁹ Nó đã kéo ra khỏi để làm gì? Vậy để nó sẽ mang hạt đến trước mặt Con, để làm hạt chín vàng cho Chủ. Tại sao nó đã kéo xa khỏi? Vì vậy, nó gây nên những cơn đau lòng, nước mắt, để chúng không nằm trước m-ặ-t-t-r-ờ-i nhưng trước C-o-n, được chín muồi để trở thành Phúc Âm trọn vẹn đích thực, để bày tỏ mọi điều mà Chúa Jêsus Christ đã hứa trong Kinh Thánh. Đó là sự sống lại một Thân Thể hôm nay giữa vòng dân sự. Và sẽ không còn tổ chức nào nữa, nó đi thẳng vào Lao-đi-xê giàu có. Tổ chức đã thịnh vượng nhờ điều gì? Hàng triệu đô la, và hàng triệu linh hồn.

²⁶⁰ Và Đấng Chấn Chiên đến từ đâu? Để giải cứu những người anh em Ngài khỏi ách nô lệ. Tôi—tôi không biết; Đức Chúa Trời

ở cùng chúng ta, vừa giúp chúng ta. Hãy nghiên cứu Lời! Hãy tra xem những lời Kinh Thánh! Trong Đó chúng ta nghĩ rằng chúng ta có Sự sống Đời đời, và Chúng là những Lời làm chứng cho Lễ thật. Hãy xem, Đức Chúa Trời phân bổ Lời của Ngài cho mỗi thời đại. Thời đại này luôn...

²⁶¹ Chúa Jêsus đã nói gì khi Ngài đến? Ngài phán với dân sự, “Các người là những kẻ giả hình! Các người tô trắng các bức tường, xây các mộ cho các đấng tiên tri mà tổ phụ các người đã đưa họ vào trong đó. Còn các người là những con cháu của tổ phụ các người. Và những công việc họ đã làm, các người cũng sẽ làm.” Nó mãi y nguyên như vậy, thừa các anh em của tôi.

²⁶² Nhưng khi Chúa Jêsus đến một ngày nào đó, Đấng Chặn Chiên Lớn của bảy chiên từ Lễ Ngũ Tuần cho đến Luther qua mọi thời đại, mà đã tin nhận Ánh sáng từ Lời đi qua những vật mang (không chấp nhận vật mang, chấp nhận Ánh sáng; xem, đã đi ra ngoài), Ngài sẽ đến để cứu chuộc. Tôi rất vui vì tôi biết Ngài sẽ trở lại.Ồ, các bạn sẽ được tính vào nhóm của Ngài chứ? Các bạn sẽ được tính đến chứ? Chỉ có một cách duy nhất để làm điều đó, không phải bằng cách gia nhập một giáo hội, mà bằng cách được sinh ra trong Ngài. “Và tất cả những người Cha đã ban cho Ta, sẽ đến với Ta, và không ai có thể đến được nếu Cha Ta không gọi họ.” Đấy, chỉ có thế thôi, hãy tin nhận Nó. Ngài...Đó là Món Quà Giáng sinh duy nhất mà tôi biết, là món quà của Đức Chúa Trời đã ban cho thế gian, Con Một của Ngài. Và Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, Lời. Hiểu không? Hãy tin Ngài trong ngày hôm nay, sự trọn vẹn của Kinh Thánh.

²⁶³ Khi bảy sự màu nhiệm đó...Đi trở lại qua Bảy Thời đại Hội thánh đó, có bảy sự màu nhiệm được giấu kín. Tôi đang viết một cuốn sách về Nó. Và một nhà thần học vĩ đại đã nói với tôi cách đây không lâu, nói, “Anh Branham...” Hãy xem Sa-tan sẽ cố gắng giết anh em ra đường như thế nào? Anh ấy nói, “Anh Branham, anh biết gì không? Tôi tin rằng Chúa sẽ tỏ lộ cho anh những gì chúng ta sẽ làm tiếp theo. Là để...đó sẽ là một bí mật lớn nào đó được che giấu dưới Bảy Ấn này.”

²⁶⁴ Tôi nói, “Không, không phải thế, thưa anh.”

265 Anh ấy nói, “Nó sẽ là điều gì đó mà thậm chí không được chép trong Lời.”

266 Tôi nói, “Không! Không! Anh quên, ‘Bất cứ ai sẽ thêm một từ, hoặc bớt một Từ.’” Đấy, Nó đã ở trong đó rồi, nhưng những nhà cải chánh đã không nhìn thấy Nó, họ đã không sống đủ lâu để nhìn thấy Nó.

267 Và các thời đại chấm dứt bây giờ, chúng ta đang ở ngay đây tại Lao-đi-xê. Và hãy nhớ, thời đại Lao-đi-xê, Ngài ở bên ngoài hội thánh, gõ cửa, cố gắng vào lại: Ê-va đã kéo A-đam của nàng ra khỏi. Lạy Chúa, xin giúp đỡ chúng con. Xin cho chúng ta đi ra bên ngoài trại quân để tìm thấy Ngài. Xin cho chúng ta cùng chịu khổ bên ngoài cổng thành với Ngài. Chúng ta hãy đến với Ngài trong sự chết của Ngài, trong sự chôn cất của Ngài, và trong sự phục sinh của Ngài; vì Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

268 Chúng ta hãy hát một bài thánh ca trước khi chúng ta rời đi. Được chứ? *Tôi Yêu Ngài*. Chị sẽ cho chúng tôi giai điệu, chị ơi? Bao nhiêu người biết bài thánh ca cũ này? Tôi...Nếu các bạn đã từng tham dự các buổi nhóm, tôi thích nó.

269 Bây giờ chúng ta hãy nhắm mắt lại, nghĩ về Đức Giê-hô-va. Không ai xứng đáng, không ai làm được ngoài Ngài. Và Ngài đi xuống, trở nên một em bé. Ngài đến, một thiếu niên. Ngài trở thành một thợ mộc, một người đàn ông làm việc. Ngài trở thành Chiên Con, Ngài trở thành của lễ. Ngài đã sống lại khả hoàn, Đức Giê-hô-va. Và khi Môi-se rút tay ra khỏi ngực từ trên lòng mình, Đức Chúa Trời rút tay Ngài ra khỏi lòng Ngài (bí mật của Ngài) Con Ngài đã bị đánh đập với bệnh tật của tội lỗi, vô phương cứu chữa; đã đặt tay vào lòng trở lại, rồi kéo Nó ra và chìa Nó ra cho anh em và tôi: “Đức Chúa Jê-sus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

270 Nhìn xem Ngài bây giờ.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

²⁷¹ Bao nhiêu người biết đó phải là một người chẵn chiên, hãy nói “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Phải! Tại sao lại là người chẵn chiên? Nó đã phải là. Bây giờ trong khi chúng ta hát đi hát lại câu này, hãy vươn tay qua bàn. Có những anh em Giám Lý, Báp-tít, Lutheran, Trưởng Lão, Công giáo, và tất cả, đang ngồi tại đây đêm nay. Hãy bắt tay, nói, “Người cùng hành hương, tôi thật vui mừng có mặt tại đây với anh em, tối nay.” Hãy nói điều gì đó với họ. Hãy nói, “Xin Chúa ban phước anh,” khi chúng ta bắt tay nhau bây giờ. Khi chúng ta hát bài đó bây giờ lần nữa.

Tôi...[Bằng trống—Bt.]

...sự cứu rỗi của tôi

Trên cây Thập tự.

²⁷² Bây giờ chúng ta hãy nhắm mắt lại và giơ tay lên hát cho Ngài.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài

Bởi vì Ngài yêu tôi trước

Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi

Trên cây Thập tự.

²⁷³ Và bây giờ, Đức Chúa Trời không có hình dạng. Vì vậy, bây giờ chúng ta hãy cúi đầu và ngân nga bài hát đó, giống như những đứa trẻ nhỏ, các bạn là con cái của Đức Chúa Trời. Đừng nhìn vào những gì thế gian có thể nghĩ, bây giờ các bạn đang thờ phượng, thờ phượng Đấng Christ. Chỉ cần cúi đầu và ngân nga nó. [Anh Branham ngân nga bài *Tôi Yêu Ngài*—Bt.]

²⁷⁴ Bạn không cảm thấy tất cả được cọ rửa chẳng? Chỉ hầu như Điều gì đó vừa xóa tan mọi nghi ngờ và cả thế gian rời xa bạn? Cảm thấy cách đó không? Hãy giơ tay lên, “Tôi thực sự cảm thấy tất cả được chùi sạch. Tôi cảm thấy khác hẳn. Tôi cảm thấy như mình đã được ăn từ tay Ngài. tôi có...” Giống như người anh em ở đây đã làm chứng, “Thức ăn, Thức ăn của Người Chẵn Chiên, Thức ăn cho chiên.” Đó là Lời.

²⁷⁵ Chiên của Đức Chúa Trời ăn bằng Thức ăn của Ngài, “Người ta sẽ không chỉ sống bằng bánh mà thôi, song bởi mọi Lời ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Và đây là Nó, Kinh Thánh. Chúng ta ăn mọi Lời, không chỉ một số Lời, mà mọi Lời được phán ra. Ồ,

điều đó không khiến bạn yêu mến Ngài sao? Để nghĩ rằng bây giờ chúng ta có Sự sống Đời đời! Không phải chúng ta sẽ là, *bây giờ* chúng ta là con trai của Đức Chúa Trời. Không phải chúng ta sẽ là, mà *bây giờ*! Và đang ngồi với nhau ở những nơi trên trời *trong* Chúa Cứu Thế Jêsus. Và chiếc ti-vi vĩ đại, tuyên bố có một làn sóng ê-te khiến cho dân chúng (người đi lại vòng quanh trái đất) được biết đến bởi—bằng màn hình ti-vi. Lời vĩ đại của Đức Chúa Trời, và Thánh Linh của Đức Chúa Trời lấy Lời Đức Chúa Trời, phản chiếu Chúa Jêsus Christ ở các nơi trên trời cho bây chien của Ngài, rằng Ngài hôm qua, ngày nay và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài không tuyệt vời sao? Tuyệt vời! Xin Chúa ban phước cho anh em.

²⁷⁶ Bây giờ chúng ta hãy đứng một lát. Anh em có người nào đó chúc phước không? Bây giờ, hãy nhớ, suốt lễ Giáng sinh, hãy thờ phượng Đức Chúa Jêsus. Hãy thờ phượng Ngài trong Quyền năng sống lại của Ngài. Và nếu tôi được ơn trước anh em (anh em, mục sư của anh em, hội thánh của anh em, hay bất kỳ là gì), đêm không bao giờ quá tối, mưa không bao giờ rơi quá nhiều.

²⁷⁷ Đêm nọ (có một bà đang đứng đây) tôi quá bận rộn, với những người bị đau ốm và các thứ đến nỗi...Có một bà tám mươi mấy tuổi bị mất trí, và bà ấy đã có...bà nghĩ về việc có con hay gì đó, bà đã mất trí. Và Billy, từ văn phòng, gọi cho tôi, nói, “Bố ơi, được không?”

²⁷⁸ Tôi nói, “Bố không thể ngay bây giờ. Có nhiều người...Bố thật sự không thể làm điều đó.”

²⁷⁹ Anh ấy nói, “Bố ơi, bố có thể đi đến cầu nguyện được không? Con sẽ nói với họ rằng bố đang cầu nguyện.”

²⁸⁰ Tôi đáp, “Đúng.” Và ngay lúc đó bà ấy đã tỉnh lại. Bà cảm thấy buồn ngủ, đã thức dậy trong tình trạng bình thường của bà; ăn một bữa ăn tối no, với món súp gà, trong cảm giác bình thường. Người đang đứng tại đây đã làm chứng về điều đó cách đây một vài phút.

²⁸¹ Anh Mack, tôi đã thấy anh ấy ở đây cách đây một lát, ở đâu đó trong nhà thờ. Anh ấy ở đây, một trong những mục sư, mục sư địa phương. Một anh em rất yêu dấu, và tôi luôn yêu mến

Anh Mack kể từ khi tôi mới bắt đầu trong chức vụ. Và rồi tôi đã gặp anh...

282 Và tôi đã ở trên British Columbia; và chỉ để cho các bạn thấy rằng Đức Chúa Trời sẽ làm mọi việc đúng như thế nào. Tôi đã lên ngựa và đang quay trở lại đồng vắng nơi tôi đã dẫn dắt cả một nhóm người da đỏ Anh-điêng đến với Chúa; và tất cả họ đã được cải đạo, và đã tiếp nhận Chúa Jêsus.

283 Và theo lời tiên tri đã nói với cậu bé da đỏ Anh-điêng bị mất ngựa, hai năm trước, nói với cậu nơi cậu ấy có thể tìm thấy nó, nó sẽ cách bao xa và con ngựa sẽ đứng ở đâu. Mẹ anh chết vì đau tim. Bà đã được chữa lành và được cứu. Và cậu bé này, chỉ đi ngang qua và nhìn thấy nó, và biết rằng mình...con ngựa của cậu đã được tìm thấy một cách chính xác cách mà cậu đã được bảo cho, và mọi thứ.

284 Chúa chưa từng phán một Lời nào mà...Tôi sẽ hỏi bất kỳ ai trong số các bạn, “Ngài đã...bạn đã bao giờ nghe Ngài nói bất cứ điều gì, mà Ngài đã từng bảo tôi nói với các bạn, ngoài điều ứng nghiệm thật chính xác không?” Nếu đúng thế, nói “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hiểu không? Hiểu không? Chính xác, chưa bao giờ Nó bị sai một lần.

285 Và Anh Mack đang nằm hấp hối, và tình cờ là vợ anh ấy đã gọi Billy...vợ của con trai tôi, và nói...hỏi tôi đã ở đâu; cô gái nhỏ đáng yêu đó và...vợ của anh ấy. Và cô ấy...Và con dâu tôi nói, “Anh ấy đang trên đường đi ở miền bắc British Columbia trong chuyến đi săn.”

286 Và sáng hôm đó, bằng cách nào đó, tôi—tôi—tôi chỉ không thể cưỡi con ngựa đó ra ngoài. Và rồi Billy nói, “Con sẽ tin rằng tôi sẽ gọi về nhà một lần nữa.” Và anh ấy đã đi lên bưu điện để gọi. Và ở đây họ chạy trở lại, khi chú bé da đỏ Anh-điêng đang đứng đó, chú bé...mà đã có con ngựa nhỏ, và nói, “Anh Mack đang hấp hối, và đang gọi anh.”

287 Và tôi đi xuống, đi vào rừng và quỳ xuống. Tôi nói, “Lạy Chúa yêu dấu, trên đường xuống đó, ba trăm dặm xuyên qua quốc gia, trong tiểu bang Arizona đầy nắng, tại Tucson, là người anh em của con, và anh đang nằm chờ chết. Ngài sẽ giúp anh ấy không?”

288 Thực sự Điều gì đó phán với tôi, “Tất cả đều tốt.”

289 Và khi tôi đến gặp Anh Mack ngày nọ, để nói chuyện với anh ấy, và tôi đã hỏi anh ấy, “Chuyện đó xảy ra vào giờ nào?” đó chính xác là cùng một giờ chúng tôi đi cầu nguyện.

290 Ô, Ngài...Ngài không tuyệt vời sao! Ngài hôm qua, ngày nay và cho đến đời đời không hề thay đổi. Tôi rất vui khi biết rằng tôi đang sống trong Sự Hiện Diện của Vua.

291 Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu, và một anh em yêu quý đang ở đây, một anh em giáo sĩ, bạn của tôi, một thành viên của Phúc Âm Ngũ Tuần, một anh em trẻ quý giá ở đây. Tôi gọi anh ấy, “Creechy.” Anh nói những điều tốt đẹp như vậy. Anh Creech, tôi gọi anh như thế. Tôi không biết phải nói gì, anh là anh em và là đầy tớ đồng hành của tôi trong những hoạn nạn của Chúa Jêsus Christ trong ngày cuối cùng này. Xin Chúa ban phước cho anh. Và tôi nghĩ Anh Tony đã nói rằng anh sẽ cầu nguyện chấm dứt buổi nhóm vào lúc này, trong khi chúng ta cúi đầu. Được rồi, mời anh đến.

TẠI SAO PHẢI LÀ NGƯỜI CHĂN CHIÊN VIE64-1221

(Why It Had To Be Shepherd)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Hai, ngày 21 tháng Mười hai, năm 1964, dành cho bữa tiệc Quốc tế của Hội Thương Gia Phúc âm Toàn vẹn tại Khách sạn Ramada ở Tucson, Arizona, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org